

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204616

UNIVERSAL
LIBRARY

నిరుద్ధభారతము

(అస్పృశ్యతాఖండనము)

మంగిపూడి వేంకటేశ్వరచే

రచియింపబడినది

మూడవకూర్పు

శ్రీ దేశోద్ధారక కాళీనాథుని నాగేశ్వరరావు వంటిటుగా

హెచ్చరిక

ఉ. పంచమలార! యంతరిక భవ్యగుణోక్తరులార! గర్భితో
దందిత కత్తులార! యసమర్థులె మీరణ! గొట్టెమందలో
వందిత మై చరించు నల వ్యాఘ్రు కిశోరము రీతిఁ బూర్తిగా
వందితు లైతి రాత్మ బల వైఖరి నెంచుడు! మేల్కొనుం దీక్షణ.

మహాత్మా గాంధీ

మానవులందు ప్రపంచవ్యవహారములయందు ప్రకృతి సిద్ధములయిన భేదములు గుణకర్మవిభాగాదుల వలనను గలుగుచున్నవి. గుణకర్మవిభాగములు దేశకాల పాత్రాధారములు. దేశకాలపాత్రాధారములును, గుణకర్మ సంజాతములును నైన జాతిమతాదిభేదములును, వర్ణాశ్రమ భేదములును నవిత్యములును, సాపేక్షములును గాని శాశ్వతములును, నిరపేక్షములును గావు. ప్రవృత్తివలనను గలిగిన భేదముల నతిక్రమించి యింతోన్నతిని బడయుటకు నకల మానవులును సమానాధికారులు. సమానాధికారులైన తోడిమానవులను ధర్మబాహ్యులను జేయుట కేవలము దైవధర్మబహిష్కరణము. జన్మవలనను గలిగిన పరిస్థితులను నతిక్రమించి పురుషార్థమును బడయుటకు నకలజనులును సధికారులను షరమార్థమును హిందూమతేతిహాసములు వేనోళ్లను బోధించుచున్నవి.

వేదములు, వేదాంగములు, ధర్మశాస్త్రములు, పురాణకావ్యేతిహాసాదులు సత్యాన్వేషకుల కీషరమార్గమును పరిస్ఫుటము చేయుచున్నవి. హిందూమతపరిణామ

మునందు కర్మమార్గము, జ్ఞానమార్గము, భక్తిమార్గము
సర్వసమత్వసర్వాత్మత్వపర మైన పూర్ణయోగమునందు
పరిసక్యమును బొందినవి. అద్వితీయమును, నఖండమును
నైన పూర్ణయోగార్థమును ప్రస్థానత్రయాదిమతగ్రంథ
ములు బోధించుచున్నవి. ప్రవృత్తియందు జీవ మనవరత
మభివృద్ధి నొందుచున్నవిధమును ననంతమైన జీవచరి
త్రము సువ్యక్తము చేయుచున్నది. జీవుడు జననము
సంక్రమింపజేసిన ధర్మసంస్కారమునకు కర్త యైనటులు
హర్తయును. అవ్యయ మైన ఆత్మ, సాపేక్షము లైన
వర్ణాశ్రమాదిసంస్కారముల నతిక్రమించి, నిరపేక్ష మైన
మోక్షమును బడయుచున్నది. అట్టి యాత్మోపలబ్ధికి
పకలజనులును, జాతిమతకులాదిభేదములు లేక, సమా
నాధికారులు. హిందూమతపరమార్థ మైన 'తత్త్వ
మసి' 'సర్వం ఖి ల్విదం బ్రహ్మే' త్యాదిమహావాక్య
ర్థములను విస్మరించి జడప్రాయమైన ఆచారధర్మారాధన
పరాయణమైన మతమునందు హిందూమతపరమార్థ
మును గ్రహించుట సకలజనులకును పరమధర్మము.
ప్రవృత్తియందు సంచలనము జీవధర్మము; నిశ్చేష్టత
విలయమరణచిహ్నము.

శ్లో. చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టమ్ గుణకర్మ విభాగశః,
తస్య కర్తారమపి మాం విద్ధ్యకర్తార మవ్యయమ్.—భగ.

మనుజులు, గుణకర్మవిభాగాదులు కల్పించెడి స్థితి గతులకరణమునకువలె నకరణమునకును, ధర్మాధికారులు. మనుజులకు కరణాకరణసామర్థ్యము లేనపుడు పురుషార్థ సిద్ధియే దుష్ప్రయోగమగుచున్నది. నిరుద్ధభారతము మానవ ధర్మపరమైన హిందూమత పరమార్థమును తేటతెనుగున పద్యరూపమునను హృదయముగను బోధించుచున్నది.

గాంధీమహాత్మునియుపదేశాదేశములు ప్రజాలక్ష్యమును హరిజనసమస్యయందు లగ్నము చేసినవి. మహాత్ముని ధర్మక్షేత్ర అవద్దులందును సవద్దులందువలెను మహాసంచలనమును గలుగజేసినది. హిందూస్థానమునం దంతటను హరిజనోద్ధరణమునకు ప్రచండమైన ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. ఇతర రాష్ట్రములందువలెను ఆంధ్ర రాష్ట్రమునందును హరిజనోద్ధరణమునకై ప్రబలప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. ఆంధ్రక్షేత్రమునందు హరిజనోద్యమాంకురము లిదివరకె తలయెత్తి వర్ధిల్లుచున్నవి.

సంస్కరణప్రియులైన శ్రీమంతులు, పండితులు, గ్రంథకర్తలు, కవులు, భక్తులు, మతాభిమానులు హరిజనోద్ధరణమునకు వారి విద్యావివేకసంపదలను, వినియోగించినవిధమును ఆంధ్రదేశేతిహాసములు విశదము చేయు

చున్నవి. సంస్కరణోద్యమమునకు శ్రీయుత వీరేశ
లింగము పంతులుగారు పితామహులు; రఘుపతి వేంకట
రత్నమునాయడుగారు గురువులు; శ్రీపితాపురము మహా
రాజుగారు రాజపోషకులు; చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము
పంతులుగారు, మంగిపూడి వేంకటశర్మగారు మొదలగు
కావ్యకర్తలు మంగళాశీర్వాదకులు; గూడూరు రామ
చంద్రుడు, వేమూరి రాంజీరావు, నల్లపాటి హనుమంత
రావు, దిగుమర్తి హనుమంతరావు, తల్లాప్రగడ ప్రకాశ
రావు, నరసింహశర్మ, వెల్లంకి కృష్ణమూర్తిగారులు మొద
లగువారు హరిజన సేవకులు. శ్రీయుత రాయడు
గంగయ్య, కమతము షణ్ముఖము, నరాలశెట్టి దేవేం
ద్రుడు, సుంద్రు వెంకయ్య, భాగ్యవర్మరెడ్డి, సాకేటి గురు
వులుగారు మొదలగు హరిజననాయకులును స్వసంఘా
భ్యుదయమునకు పాటుపడుచున్నారు.

ఆంధ్రావనియందు హరిజనోద్యమ వ్యాపనము
నందు శ్రీయుత మంగిపూడి వేంకటశర్మగారి కృతి
“నిరుద్ధభారతము” హరిజనసమస్యయందు పండితపామర
హృదయమును లగ్నము చేసినవిధమునకు గ్రంథమునకు
గలిగిన గౌరవవ్యాపకములు ప్రమాణములు.

నిరుద్ధభారతము :—భారతీయులందు హరిజను
లత్యంతము నిరుద్ధులు. భారతధర్మరక్షణమునకు నిరుద్ధు

లనిరుద్ధులు గావలసిన యవసరమును దేశకాలపరిస్థితులు సువ్యక్తము చేయుచున్నవి. అగ్రజధర్మపరాయణమైన భారతధర్మము దేశమునకును ధర్మమునకును దేవునకును ననర్థదాయకమును, స్త్రీనన్యాయమును, నవమానకరమును. వేంకటేశ్వరగారు నిరుద్ధభారతమునందు హరిజనులపరివేదనమును, నవర్జుల యపరాధములను, నుభయుల ధర్మనిర్వహణమార్గమును రసవంతముగ వర్ణించిన పద్యావళి రసానందమును గలుగజేయుచున్నది. శర్మగారిశీలమువలెను కావ్యశైలియును, మృదువుగను, సరళముగను, సరసముగను నున్నది. ప్రతిపద్యమును భావగర్భితమైన దైన్యదృశ్యమొ, భక్తిదృశ్యమొ, కరుణాదృశ్యమొ, మహత్త్వదృశ్యమొ, సాంగోపాంగముగ చిత్రించినటులు కల్పింపబడి భావప్రపంచమునందు సంభ్రమమును గలుగజేయుచున్నది.

నవర్జులకు ప్రార్థనము సామ్యముగను, భావగర్భితముగను నున్నది.

ఉ. మాలల గోల భాగవతమా, మరి భారతమా, వినంగ; మా కాలము వోవుచే ఫలము కా కిక పుణ్యము! పూయషార్థమా; "మాల లటంచుఁ బేర్కొనిన మాత్ర నె పాపమునచ్చు"నంచుఁ బ్రా ల్మిక, మీర లీబయిసీమాలిన దీసుల జ్ఞానికింపుఁడీ!

ఉ. వేదవిభాగముకొ జలిపె విశ్వము సర్వముఁ బ్రస్తుతింప ; న
 హ్రాదశసత్పరాణములు శస్తమతికొ విరచించె ; సర్వలో
 కాదరణీయమైన యితిహాసము భారతముకొ రచించె ; న
 బ్జోదరు వంశసంభవము నొందెను వ్యాసుఁడు నిమ్మ జాతుఁడే.

మ. నరజన్మం బిది యుత్తమం బనుచు నానానేశవిద్వాంసులుకొ
 వరుసకొ రూఢి యొనర్చినట్టిపలుకుకొ వ్యర్థంబుఁ గావించి యి
 ట్లరచే! మడ్డిమృగాలు మానవులు వియ్యం బందుచున్నారు; భూ
 సురులారా! దయఁజూచి పులకసులకుకొ శుద్ధత్వముకొ నేర్పరే!

చ. మనువున కప్రతిష్ఠ, ఋషిమండలికెల్లను నల్లచుక్క, చ
 క్కని మన వేదశాస్త్రముల ఖ్యాతికిఁ దెచ్చిన మచ్చ, ధర్మపున్
 ఖసులయి వన్నెఁ గన్న మతకర్తలకీర్తికళాకళంక మీ
 యనుచితవృత్తి బోవిడిచి యార్జ్య లఖండయంశంబు నొందరే.

సీ. నుడువలేదు సుమండి! కడజాతినారీంట

భోజనంబులు సేయఁ బోలు ననుచు

పలుకలేదు సుమండి! ఫంచమజాతితో

న్నేహంబు లేప్రాద్దు సేయుఁ డగుచు

చెప్పలేదు సుమండి! చేరి మాలలతోడఁ

బొందుగా వియ్యంబు లందుఁ డనుచు

అడలేదు సుమండి! యంత్యవర్ణ జులసు

వింగువేడ్కలకు రావింపుఁ డనుచు

తే. ఆర్యవరులార ! సహభోజనాదికములు
 సహజసద్భావసంపద సమము గావు !
 వికమత్యంబు సమకూర్చి యలరఁజేయ
 సానుభూతియె యన్నింటినరి సుమండి!

సీ. మోయకున్నదె మిమ్ము మోయునట్టులు ముమ్ము
 భూమక్షమకు దీవి భూమిదేవి
 మీకు వెన్నెలఁ గాచి మాకుఁ గాయుటలేదె !
 చలువలపరసీమ చందమామ
 మీమీఁదనే కాని మామీఁద వీవఁడే
 సరససారభశాలి చల్ల గాలి
 వెలుఁగు వేఁడియు మీకుఁ గలిగించి మా కీఁడె
 భవ్యసౌఖ్యకరుండు భాస్కరుండు

తే. కురిసి మీపైని మాపైనిఁ గురియకున్నె
 సకలసస్యావనసుకీర్తి జలదమూర్తి
 దైవదృష్టికిఁ బక్షపాతంబు లేదు ;
 సృష్టి నీక్షించి తెలియరే! శిష్టులార !

అవర్ణులకుఁ జేసిన హెచ్చరికయును సంబోధన
 మును నాత్మవిశ్వాసమునకు సాధనముగ నున్నది.

ఉ. పంచములార ! యంతరిత భవ్యగుణోత్కరులార ! గర్భితో
 దంచిత శక్తులారయసమర్థులె ! మీరలు ! గొఱ్ఱైమందలో
 వంచితమై చరించు నల వ్యాఘ్రు కిశోరము రీతిఁ బూర్తిగా
 వంచితు లైతి రాశ్మ బల వైఖరి నెంచుఁడు ! మేల్మానుం డిఁకకా.

సీ. శుచి లే దనుచు మమ్ముఁ జూడరా దందురా
 పరిశుభ్రతను మాకుఁ గఱపరాదె !
 పరమమూర్ఖులు మీరు పనికిరా రందురా
 తెలివితేటలు మాకుఁ దెలుపరాదె
 సద్గుణంబుల మీరు సాటిరా రందురా.
 మహితబుద్ధులు మాకు ముప్పరాదె

కరము నీచులు మీరు కలయరా దందురా
 నెఱతనంబును మాకు నేర్పరాదె!

తే. అతిదరిద్రు లగుట కోతు మందురేని
 సిరి గలుగు మార్గములు మాకుఁ జెప్పరాదె!
 భూతదయ యుంచి, పటు సానుభూతి మించి
 శ్రేయములు గూర్పరయ్య! దేశీయులార!

సీ. శ్రాగుబోతు లటంచు దప్పెంచబోదురా
 మద్యపాయు లిఁకెంతమంది లేరు!
 గొడ్డుమాంసము దినే మడ్డివా రందురా
 మాంసభక్షకు లెంతమంది లేరు!
 నీమంబు లెఱుఁగని నీచుల మందురా
 మావంటివా రెంతమంది లేరు!
 నిత్యనేవకు లంచు నిరసింతు మందురా
 మందభాగ్యు లిఁకెంతమంది లేరు!

తే. ఉచితరీతిని భాషించు నొప్పిదంబు
 లేనివా రని మన్నింపరేని, యితర
 మనుజులం దట్టివా రెంతమంది లేరు!
 మమ్ము జాల్కనజేయ మూలమ్ము గలదె!

సీ. మము మీరు వెలివేసి మన్నింప కుంటచే
 నూరితైటను మేము చేరవలసె
 పరిశుద్ధతను మాకుఁ గఱపకుండుటచేత
 మాలిన్యమున మున్ని తేలవలసె
 చచువు చెప్పక మమ్ము వదలివేయుటవల్ల
 సజ్జానకూపముం దణఁగవలసె

నీతు లేమియు మాకు నేర్పకుండుటచేత
 దుర్మీతిలోఁ బడి దొర్లవలసె

తే. మన మతంబునఁ గల ధర్మ మర్మములను
 జెప్పనికతాన నన్యులఁ జేరవలసె
 కలసి చేదోడు వాదోడుగా మెలంగు
 మ మ్మిట్లు లుపేక్షనేయ నేమమ్ముగలదె!

సీ. మాకు మీరు మతంబు మప్పకుండినను మీ
 మతమె మా మత మంచు మదిని దలచి
 వెలివేసి మీ రెంత వెలువరించుచు నున్న
 నశ్రాంతమును మిమ్మె యనుసరించి
 అడయులై మ మ్మెంత యణఁగద్రొక్కుచు నున్న
 నుద్ధరించెద రంచు బుద్ధి నమ్మి
 చదువీక దుస్సహజ్ఞానాంధువందు ద్రో
 సినను మాగురు లంచు నేవచేసి

తే. మేము మిము వీడకున్నాము మేకలట్లు
 కటికితనమున మ మ్మిట్లు గాసిబెట్ట
 తగవుగా, దింక మాకు విద్యల నొసంగి
 దయ యొసంగఁగఁ బ్రోవరే చాతలార!

సీ. కాపురంబులు చేయఁగాఁ జుట్టుగుడిసెలే
 కాని లోగిళ్లు లెక్కకును లేవు
 చెలఁగి కట్టంగ మాసిన చింపిగుడ్డలే
 కాని వల్వలు కొంచమైన లేవు
 త్రావంగ నూకల జావయు, గంజిగే
 కాని యన్నమును కాకములు లేవు

సాగసుగాఁ దాల్ప గాజులుఁ, బూసవేరులే
కాని బంగరునగల్ లేనె లేవు

తే. పంట పండింపఁగా నూరివారిచెలె
కాని సొంతంబు లెందును గానరావు
అకట! మా ఘోర దారిద్ర్య మొకరికైన
జాలి పుట్టింపదాయెనా? శ్రీలుఁగార!

దిగంతవిశ్రాంతమైన ధర్మఘోష వ్యాసయుగము
నందువలెను గాంధీనవయుగమునందును బధిరశంఖారావ
ముగ నున్నది. సనాతనులును సంస్కరణప్రియులును
హిందూమహాధర్మబోధను నీకృత్యియందు దెలిపినటులు
ప్రశాంతచిత్తులై యవధరించి కర్మయోగారూఢు లగు
దురుగాత!

శా. బండా లెల్ల సడల్పివేసుకొని సద్భావంబు నాదార్య మిం
పొందక చర్వసమత్వ మాచరణచే బోధించి సర్వప్రజా
బృందాలక వడిలో నిముడ్చుకొనుచుకా ప్రేమించుచుకా గండులుకా
నిందలలేక వెలింగి సాటిమతముల్ నిన్మోచి మన్నింపఁగా
హిందూదేశము నుద్ధరింపఁగవవే! హిందూమహాధర్మనూ!

సీ. ఆబుద్ధదేవుఁ డిట్లవతరించె నటంచు
బౌద్ధసంఘము సదా ప్రణుతినేయ
జినుఁడె యీరూపున జనియించె నిజ మంచు
జైనసంఘము లెల్ల సన్నుతింప
ఆయేసునాథుఁ డిట్లవతార మెత్తినాఁ
డనుచు క్రైస్తవసంఘ మభీనుతింప

అదినారాయణునంశచే నుదయించె

నవు నంచు సకలహిందువులుఁ గొలువ

తే. అఖిలదేశాలవారు మహాత్ముఁడనగ
నఖిలధర్మస్వరూపుఁడై యడరుగాంధి
తగవుఁ దప్పఁ డధర్మంబుదారిఁ జొరఁడు
కినియ కాతనిహితబోధ వినుఁడు ! మనుఁడు !

ఉ. ఆరయ హిందుదేశమున నై దవభాగము నిమ్ముజాతులు
న్నారు గదా ! నిరంతరము నై చ్యపుభావముతోడఁ జూచినకొ
వారలు వైర మూని మనపైని; మతాంతరులై, ద్విధాత్వ మే
పారఁ జరించినకొ మరల భారతవర్షము వృద్ధి జెందునే !

సీ. మాల మాదిగలును మనవంటిమనుజులే !

వారిప్రాణము మనప్రాణ మొకటై !

సర్వావయవములు సర్వేంద్రియములును

సర్వమానవులకు సమముగాదె !

నీర మాహారము నిద్రయు మనకుమ

వారికిఁ గూడ నావశ్యకములె !

వారల దేహంబువలె మన దేహంబు

రక్త మాంసాదుల రాశి యగును !

తే. మోదభేదాలు, సుఖదుఃఖములను, మరియుఁ

బుణ్యపాపాలుఁ, గలిమిలేములును సరులె !

ఉభయులకు హెచ్చులొచ్చు లే మున్న వింక ?

మనసు మార్ఘ్యంబు నెనసి క్రమ్మఱదుగాక !

మ. మనదేశంబున జన్మమెత్తి మనక్షేమంబుకొ సదా కోరిత

మనయంబుకొ మన సంఘవృద్ధికియి దాస్యం బొప్పుగాఁ జేయుచుకొ

మనదైవంబులఁ గొల్పుచుకొ మన మతమ్మాయప్రకారంబుగా

మనుచున్నకొ మనదేశసోదరులె యన్మాటకొ విచారింపమే !

నిరుద్ధభారతమునకు రెండుకూర్పులు ముగిసినవి. అందలి రసవంతములైన పద్యము లాంధ్రావనియం దంతటను వ్యాపకమును గాంచినవి. పట్టణములందును పల్లెలందును, నభయందును సమాజములందును, నిందలిపద్యములను ప్రాచీనపద్యములనువలెను చదువుట పరిపాటి మైనది. ఈ విఖ్యాతగ్రంథమునకు మూడవకూర్పునకు, ఆంధ్రలోకమునకు చిరపరిచితమైన గ్రంథమునకును, చిరపరిచితుడైన గ్రంథకర్తకును పరిచయవాక్యములను వ్రాయుట యసమంజసము. శ్రీయుత వేంకటశర్మగారిమీదను, నిరుద్ధభారతముమీదను, విషయముమీదను గల గౌరవాదరణములు నన్నీ చర్చితచర్చణమునకు పురికొలిపినవి.

ఆంధ్రలోకము, సుపరిచితమైన నిరుద్ధభారతమున కాదరస్వాగతంబుల నొసంగుగాత, భగవదనుగ్రహమునను నాంధ్రాభ్యుదయమును, మానవధర్మాభ్యుదయమును కూడుగాత !

శ్రీముఖ సం. ఆషాఢ శు. సప్తమి }
శుక్రవారము.

కా. నాగేశ్వరరావు.

ని రు ద్ధ భా ర త ము

ఉ. వేదమతంబె హిం గుమత విశ్రుతిఁగాంచె ననంగ దీనికిన్
 వేదములే ప్రమాణమని వేరె వచింపఁగనేల? బ్రాహ్మణోఽ
 స్యాదిశ్రుతి ప్రమాణములు జాతులు నాలుగెయ్యంచుఁ జెప్పఁగా
 నైదవజాతి యొక్కడిదో? యార్యమహాజనులార, చెప్పరే!   ౧

ఉ. భారతవర్ష మంగు ఘనపండితుఁడై స్మృతికర్తృ మండలిన్
 బేరు వహించినట్టి మనువే ద్విజ, బాహుజ, వైశ్య, శూద్రులన్
 వారల జాతులే కలవు “నాస్తి తు పంచమ” యంచు మున్నె ని
 ధ్ధారణ చేసి చెప్పెను గదా! మరి దీని కింకేల తర్కముల్?   ౨

ఉ. గీతను బోధ నేయునెడఁ గ్రీడికిఁ గృష్ణుఁడు చెప్పలేదె! నా
 చేతనె నాల్గు జాతులు సృజింపఁబడెకొ గుణకర్మ భేదతా
 హేతువుచేత నంచు; మన కెల్లను గీతి ప్రమాణమే గదా!
 బాతిగఁ జెప్పరయ్య! యింక పంచమ జాతి యదెట్లు వచ్చెనో?   ౩

తే. మనువు మొదలైన పండిత మాస్యలెల్ల
 వర్ణములు నాలు గనుచును వానిలోని
 సంకర కులంబె పంచమ జాతి యనుచు
 నిర్ణయింపరె? సంకరుల్ నేఁడు లేరె?   ౪

(౨) శ్లో. బ్రాహ్మణః క్షత్రియో వైశ్యస్త్రయోవర్ణా ద్విజాతయః;
 చతుర్థ ఏకజాతిస్తు శూద్రో నాస్తితు పంచమః.

మనుస్మృతి దశమాధ్యాయము.

(౩) శ్లో. చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టం గుణకర్మ విభాగకః. భగవద్గీత.

తే. మాల లని, పంచము లటంచు, మాదిగ లని,
 శ్వేపచు లని, చెప్పఁగా రాని వారటంచు,
 మరియుఁ జండాలు రని తోడిమానవులను
 దరలివేయుట సాంఘిక ధర్మమగునె ?

౫

క శైలంబుల నివసించెడు
 మాలరు లను నీచజాతి మనుజులై యిప్పుడీ
 మాల లనఁ బడెడు వారని
 చాలుగఁ జెప్పుదురు గాదె చారిత్రవిదుల్ ?

౬

క. అల్ల మతంగ చుహూముని
 తల్లజు సంతానమేగదా మాతంగుల్ !

(౬) కొండలలో నివసించు మాలర్ అను అనార్యజాతివారే మాల లని ఆంధ్రదేశ చరిత్రకర్తలగు శ్రీ చిలుకూరి వీరభద్రరావు గారు చెప్పుచున్నారు.
 (౭) మతంగ చుహూముని సంతతియే మాతంగులనుటకు-“మతంగాజ్ఞాతాః మాతంగాః” అని లింగాభట్టియము. మరియు “చడీ కోపే” కోపము గల వారు చండాలురనియును లింగాభట్టియమే చెప్పుచున్నది. మతంగచుహూముని కోపిష్ఠియనుటకు నిదర్శనముగా శ్రీపెండ్యాల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిలు గారు మానవసేవయం దిట్లు వ్రాయుచున్నారు: “మతంగుఁడు బ్రాహ్మణస్త్రీకిని మంగలివానికినిఁ బుట్టిన సంకరార్కుఁడు. బ్రాహ్మణునకును శూద్రునకును బుట్టినవానినిఁ జండాలుఁడని స్మృతులు చెప్పుచున్నవి. “శ్లో. శూద్రా దాయోగవః క్షత్తా చండాల శ్చాధమోస్పృశాం, వైశ్య రాజన్య విప్రాసు జాయంతే వర్ణ సంకరాః” (మనుస్మృతి, దశమాధ్యాయము) అనగా శూద్రుని వలన వైశ్యస్త్రీకి జనించినవాఁడు ఆయోగవుఁడనియు, క్షత్రియస్త్రీకి జనించిన వాఁడు క్షత్రియనియు, బ్రాహ్మణస్త్రీకిఁ గలిగినవాఁడు చండాలుఁడనియు, వీరు వర్ణ సంకరులనియు వర్ణము. అందువలననే మతంగుఁడును జండాలుఁడుగా లెక్కింపబడెను. మతంగుఁడు తాను వర్ణ బ్రాహ్మ్యుఁడనని తెలిసికొని తపస్సుచే

తెల్లమగు తెలుఁగు నుడి సం

పల్లాలసులార! నార మాదిగలు సుండీ!

2

దానిని మాన్యుకొన గొప్పప్రయత్నమును జేసియు వ్యర్థమనోరథుఁడై యార్యా
వర్తమును వదలి దక్షిణాపథమును బ్రవేశించెను. మతంగుని గురించి విస్తారముగాఁ
దెలిసికొనఁగోరువారు మహాభారతము ఆనుశాసనిక పర్వములోని
యింద్రమతంగ సంవాదమును జూతురుగాక! ఇతఁడు దక్షిణాపథమును
బ్రవేశించిన మార్గము పారియాత్ర పర్వతము ననుసరించి నర్మదను దాటి
వచ్చెనని తెలియుచున్నది. ఆర్యావర్తమునకు బ్రాహ్మణులతో సరిపడక
నర్మదాతీరమునకు వచ్చెను. అచ్చట నపుడు గంధర్వులనుజాతినా రుండిరి.
వారినాయకుఁడు ప్రియదర్శుఁడు. నానికుమారుఁడు ప్రియంవదుఁడు.
ప్రియంవగునితో మన మతంగునికి సరిపడక యాతనికి కాపమిచ్చి దక్షిణము
నకుఁ దరలెను. ప్రియంవద మతంగుల వృత్తాంతము రఘువంశము 5-వ సర్గలోఁ
గనుఁగొనవచ్చును పిమ్మట మతంగుఁడు వాలి సుగ్రీవాద్యనార్య నివాసముగు
ఋశ్యమూకమును జేరెను. అచ్చట మతంగునకు యోజనాయతమైన స్థల
మలవడెను. అచ్చటఁ గొంతకాల ముండినపిమ్మట నాప్రదేశాధికారియగు
వాలికిని మతంగునకును విరోధము సంభవించెను. ఈవృత్తాంతమును వాల్మీకి
రామాయణము కిష్కింధాకాండ ౧౧ వ సర్గలో చూడవచ్చును... మొదట
శూద్రునకును బ్రాహ్మణాస్త్రీకిని జన్మించి వర్ణ బాహ్యుఁడుగాఁ బరిగణింపఁబడి
యింద్రునంతవాని మాటునుగూడఁ దిరస్కరించి పిమ్మట గంధర్వులతోఁ జేరియు
నారితోడను గ్రుద్దులాడి తరువాత నార్యావర్తజనితులగు వాలి సుగ్రీవాదులను
చేరియు వీరితోడను బోరాడిన మతంగునికి మనయాద్యులు తఱుచు క్రోపము
గలవాఁడు గానఁ జండాలుఁడనియు, నేవర్ణమునకుఁ జెందనివాఁడు గాన వర్ణ
బాహ్యుఁడనియు, నేగ్రామమునకుఁ జేరనివాఁడు గాన నంతేవాసి యనియుఁ
చేరి డిరి. మఱియు, మతంగుఁడు బ్రాహ్మణికి క్షేరకునివల్లఁ బుట్టినవాఁడై
చండాలుఁడయ్యెను. పిమ్మట మహాతపస్వియై చండదేవుఁ డనిపించుకొనెను.

రతము, ఆనుశాసనికపర్వము.

తే. ఆల మతంగుఁడు ముక్కోపి యగుటఁ కతనఁ
 గోపి చండాలుఁడనఁ బరగుట కతాన
 నతఁడు చండాలుఁడయ్యె; సంతతికిఁగూడ
 వరుసఁ జండాలురమ పేరు వాడుకయ్యె.

౮

క. ఏవపడక నీచమనక

వావిరి శునకముల్గదిమచు శ్వపచులయిరి; అం
 తేవాసులై రి పురముల
 కావల వసియించుచుండునట్టి కతమునన్.

౯

తే. పరమ ఛాందసులైనట్టి బ్రహ్మకులులు

నియమవేశల వీరి పేరయినఁ గాని
 చెప్పరాదన్న కతమునఁ జెప్పరాని
 వారనుచుఁ బంచములకెల్లఁ బేరు కలిగె.

౧౦

ఉ. మానవులందు జాతిపరమావధు లున్నవి వాని తత్త్వమున్

గానక సంచరించిన వకావకలై చెడు జాతియెల్ల నీ
 మానవధర్మమైన పరమార్థ మెఱింగినవారు కావునన్
 ధీనిధులై వెలుంగు మనదేశపుఁ బెద్దలు తొల్లి తద్దయున్
 హీనకులంబులందు జనియించిన మానవులైన సద్గుణ
 శ్రీనిధు లైనచో నలుసుచేయక గౌరవ బుద్ధితోడ స
 మాన్యపురస్కరంబుగను మన్నన చేసెడువారు భక్తులున్
 జ్ఞానులు, మానులున్, గవులు, సాధ్యులు, యోధులు బ్రహ్మజాతి చం

(F) “శ్వమాంసము (కుక్కమాంసము) దినువారు శ్వపచులు—” లింగాభట్టి
 యము—మరియు, శ్వపాకులనుటకు—శ్లో. క్షత్తుర్జాతస్తథో గ్రాయాం
 శ్వపాక ఇతికీర్త్యతే. క్షత్త యనువానికి ఉగ్రకన్యయందుఁ బుట్టినవాఁడు
 శ్వపాకుఁడు. శూద్రునివల్ల క్షత్రియస్త్రీయందుఁ బుట్టినవాఁడు క్షత్త. క్షత్రి
 యునకు శూద్రస్త్రీయందుఁ బుట్టినవాఁడు ఉగ్రుఁడు.

మనుస్మృతి దిశమాధ్యాయము.

దాన రహించినందుల కుదాహరణంబులు పెక్కులున్న ; వే
హాని జనింపలేదు మన హైందవసంతతి కందువల్ల, దే
శానికి మేలకల్గె, మనజాతి గరిష్ఠతహెచ్చె నిప్పుడుక
మానక పూర్వికుల్ చనినమార్గమునక మన మేగుటొప్పుగుక. ౧౧

ఉ. ఆదిమభాషయై భువన మంతట రంజిలు దేవభాషయం
దాదిమహా కవీంద్రుడయి యాదిమహాకృతిక ర్తయై మహేం
ద్రాది సురార్పితుండగు మహామునిచంద్రుడైనై నై యమ్మహా
వేదవినుండు వాల్మీకి పవిత్రుండు మున్ను నిషాదుడేకదా! ౧౨

ఉ. వేదవిభాగముక జలిపె విశ్వము సర్వముఁ బ్రస్తుతింప; న
ష్టాదశ సత్పూరాణములు శస్తమతిక విరచించె; సర్వలో
కాదరణీయమైన యితిహాసము భారతముక రచించె; న
జ్జోడరు నంశ సంభవము నొందెను వ్యాసుండు నిమ్నుజాతుడే. ౧౩

తే. వ్యాసమునిచంద్రుఁ గన్న పగాశరుండు
మాలదానికిఁ బుట్టి బ్రహ్మర్షి యయ్యె
వేశ్యకును బుట్టి మాలతఁ బెండ్లియాడి
యావనిష్ఠ మహర్షి బ్రహ్మర్షి యయ్యె. ౧౪

క. వేదవ్యాసునకును వే
శ్లోదరమున జన్మమెత్తి యుజ్జ్వలమతియై

- (౧౨) మహామహోపాధ్యాయ హరప్రసాదశాస్త్రిగారి వాల్మీకిచరిత్రము.
- (౧౩) శ్లో. జాతో వ్యాసస్తు కైవర్యైః శ్వపాక్యాస్తు పరాశరః. భారతము, అరణ్యపర్వము. నీచజమ్మలగు సత్యవతీపరాశరుల పుత్రుండు వ్యాసుండు—
భారతము, ఆదిపర్వము.
- (౧౪) శ్లో. శ్వపాకీగర్భసంభూతో పితా వ్యాసస్య సత్తమః. భవిష్యత్పూరాణము.
శ్లో. జాతో వ్యాసస్తు కైవర్యైః శ్వపాక్యాస్తు పరాశరః.
భారతము, అరణ్యపర్వము.
- (౧౫) భారతము, శాంతిపర్వము. దేవీభాగవతము, ప్రథమస్కంధము.

యాదిమతత్త్వముఁ గనుఁగొని

తానీపింపఁడె శుకుండు ధన్యుండగుచున్. ౧౫

మ. మునిచంద్రుండగు నవ్యస్థిఘ్న సతియై, ముల్లోకముల్ మెచ్చు రీ
 తిని వర్తించి, లసద్గుణాఢ్య యయి, పాతినత్యమాహాత్మ్యమున్
 దనరారణ వరతారయైపాలించి మింటన్ దంపతీలోక వం
 దనముల్ గాంచు నరుంధతీసతియుఁ జండాలాంగనారత్నమే! ౧౬

ఆ. భిక్తవిరదుఁడైవ పండరిపురనాథుఁ
 డతి నికృష్ట బాతుఁడైనయట్టి
 నామదేవు భక్తికై మెచ్చి యాతని
 యెంగిలన్న మారగింపలేడె? ౧౭

తే. బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠుఁడైన భార్గవుఁడు తొల్లి
 ద్విజులులేని యొకానొక దేశమందు
 సర్వసముఁడొచ్చు గైవర్తజాతిజనుల
 జంఁదెములువైచి విప్రలఁ జలువలేడె? ౧౮

తే. పంచములు మ్లేచ్చులును విష్ణుభక్తి మెఱసి
 వైష్ణవులు పూజనేయు నాశ్వారులైరి

(౧౬) శ్లో. అక్షుమాణా (అరుంధతి) వస్థిషేన సంయుక్తాధమయోనిజా,
 సారంగీ మందపాలేన జగామాభ్యర్తాః ణీయతామ్. (మహాస్మృతి)
 స్త్రీభక్తవిజయము.

(౧౭) భక్తవిజయము. ఆచార్యనూక్తి ముక్తావళి.

(౧౮) శ్లో. అబ్రహ్మణ్యే తదాదేశేకైవరాన్ ప్రేక్ష్యభార్గవః,
 .....యజ్ఞనూత్రమకల్పయత్.
 సాపయిత్యా స్వకీయే సక్షేత్రే విపాన్ ప్రకల్పితాన్.
 సాకందపురాణము, సహ్యాద్రిఖండము.

(౧౯) ఆచార్యనూక్తి ముక్తావళి.

మంగయాశ్వారుఁ డొక మ్లేచ్ఛపుంగవుండు
మరి తిరుప్పాణి యాశ్వారు మాలవాఁడు.

౧౯

అ. క్షేత్రరాజమై పచిత్రస్థలంబై ప్ర

సిద్ధిఁ గన్నయట్టి శ్రీపెరుంబు

దూరునందు మాలవారె రామానుజ

స్వామిరథము నేడుపలయుఁ గాదె!

౨౦

శే. అల మైసూరు రాజ్యంబునందు వెలయు

మేలుకోటను విష్ణుదేవాలయమున

నేడునుం గూడ సంక్రాంతి మూఁడునాళ్లు

పంచములె నేయుదురు గాదె స్వామినేవ.

౨౧

శే. అల మహారాష్ట్ర దేశంబునందు వెలయు

పందరి పురంబునను స్వామి స్థలంబున

నుత్సవావసరంబుల నొప్పమీఱ

నడుపువారలు గోసంగి నరులు గారె?

౨౨

క. పావనమగు పండరిపుర

దేవళమున మాహారు లనఁగ, దేధులనంగా

లేవే విగ్రహములు; మది

భావింపఁగ నవియు శ్వపచ ప్రతిమలు గావే?

౨౩

క. రామానుజ ధర్మస్థుఁడు

ధీమణి క్షుకోపితుండు తెలియ నవాచ్య

(౨౦) దుగ్గి రాల వేంకటనూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము. మానవసేవ.

(౨౧) "మైసూరు రాజ్యమునందలి మేలుకోట వైష్ణవదేవాలయమున సంక్రాంతి దినములలో మూఁడునాళ్లు మాలవాండ్లు దేవున కర్చకులుగానుండి బ్రాహ్మణులకు సహితము శతగోపమును బ్రసాదము నిత్తురు." నూర్యప్రకాశరావు గారి యుపన్యాసము. మానవసేవ.

(౨౨) (౨౩) నూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము, మానవసేవ.

(౨౪) పండిత రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

గ్రామణిగాడే? యాతని
స్వామిగఁ జేమింపలేదె వైష్ణవులెల్లె? ౨౪

క. రామానందుల శిష్యు
గ్రామణులు మహమ్మదీయగణములకుఁ శ్రీ
రామానుజమత మియ్యరే?
చేమింపరె వైష్ణవులు పవిత్రులటంచుకొ? ౨౫

క. వన భూషణుఁ డను విద్వ
నృణి, విష్ణు స్వామి యనెడు మహనీయుండుకొ,
ఘనుఁడగు నింవాదిత్యుఁడు
మును ళ్లేచ్చుల శుద్ధి చేసి పూజ్యుత నిడరే! ౨౬

ఆ. పండరీపురానఁ బాండు రంగ విభుండు
చోక మేళుఁడను శ్వపాకు భక్తి
మెచ్చి దర్శనంబు నిచ్చి సంభాషించి
కూర్మితోడ వాని కూడుఁ దినఁడె! ౨౭

తే. స్వాదులో చేదులో యంచు సంశయించి
యించుకించుక రుచి చూచి మంచి వెంచి
ఫలము లిడిన శబరి మూఢ భక్తి మెచ్చి
యెలమి భుజియింపఁడే రాముఁ డెంగిలనక? ౨౮

(౨౪) రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

(౨౬) “నింవాదిత్యుడు కాశీనగరమున మహమ్మదీయ మతమును ఖండించి మహమ్మదీయులను శుద్ధిచేసి హిందువులలోఁ గలిపెను. హరిద్వారమందు విష్ణుస్వామియు, మరీకొన్ని చోట్ల వనభూషణుఁడును ళ్లేచ్చులకుఁ బ్రాయశ్చిత్తము చేయించి హిందువులలోఁ గలిపిరి.”

పండిత రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

(౨౭) భక్తవిజయము.

(౨౮) వాల్మీకిరామాయణము.

తే. పంచముఁడు రోహిదాసుఁడు భక్తుఁడగుచుఁ
జర్మపాత్రములందె యర్చనముఁ జేసి
విష్ణుసందర్శనముగాంచి విబుధుఁడైన
దేశికుఁడు మెచ్చ ధన్యుఁడై తేజరిలఁడె? ౨౯

తే. ఏకనాథుండు సద్భక్తలోకవరుఁడు
సాధు భూసురవర సమారాధనమున
ముందుగా మాలలకు నెల్ల విందుఁజేసి
యాదరింపఁడె దీన దయాశుఁ డగుచు? 30

క. నందుఁడు చిదంబరపురము
నం దుదయము నంది భక్తుఁడై సర్వ జనా
నందుఁడు గాఁడే! పూజ్యత
నందఁడె యాతండు పంచమాగ్రణి గాఁడే! 3౧

తే. విష్ణుదేవుని భక్తుఁడై విబుధుఁడైన
యంత్యజుఁడె యెదురైన 'దాసోహ' మనుచు
వైష్ణవవరుండు సాష్టాంగవందనంబు
శేయవలె నంట తత్సాంప్రదాయము గద! 3౨

(౨౯) (30) భక్తవిజయము.

(3౧) నందచరిత్రము.

(3౨) శ్లో. వైష్ణవం వైష్ణవో దృష్ట్వా ప్రణమే ద్దండవద్భువి.
వైష్ణవుఁడు వైష్ణవునిఁ జూచినంతనే దండప్రణామము చేయవలయును.
భక్తవిజయము.

శ్లో. యః పశ్యతి శుభాచారం వైష్ణవం వీతకల్మషమ్,
యస్మిన్ కస్మిన్ కులే జాతం ప్రణమే ద్దండవద్భువి.
శుభాచారపరుఁడును, దోషరహితుఁడును నగువైష్ణవునిఁ జూచినయెడల కుల
ముతో నిమిత్తము లేకయే వైష్ణవుఁ డతనికి నేలమీఁద సాగిలఁబడి మొక్క
వలయును.
భక్తవిజయము.

ఉ. క్షత్రియుడై జనించి బహుకాలము ఘోరతపంబుఁ జేసి లో
 కత్రయమున్ భజింప సరిగాఁ బ్రతిస్పృష్టి యొనర్చి సృష్టికిన్
 ధాత్రిసురత్వమున్ బడసి గవ్యతఁ గాంచిన గాధిరాజ స
 త్పుత్తుఁడు మాలెత్ తనకుఁ బుత్రికలే యని గారవింపడే! 33

క. మారోపంతను నట్టి మ
 హారాప్తుఁడు భక్తగణమునందు బుధులచేఁ
 జేరుసఁబడి పొగడొందఁడె?
 దారగ నాతండు మాలెత్తు జేకొనఁడే? 34

శ్లో. విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిని,
 కునిచైవ శ్వపాకేచ పండితా స్సమదర్శిః

విద్యావినయసంపన్నుడగు బ్రాహ్మణునియందును, గోవునందును, నేనుఁగు
 నందును, గుక్కయందును, దానిమాంసముఁ దినువానియందును బండితులు సమ
 దర్శులై యుందురు. భగవద్గీత.

శ్లో. శ్వపచోపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః,
 విష్ణుభక్తి విహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః.

శ్వపచుడైనను విష్ణుభక్తుడై నయెడల బ్రాహ్మణునికన్న నధికుడగును. విష్ణు
 భక్తిలేనివాఁడు యతియైనను శ్వపచునికన్న నధముడగును. — భాగవతము.

శ్లో. చక్రాంకితభుజం దృష్ట్వా యస్తు తం నాభివాదయేత్,
 తిర్యగ్యోనిశతం ప్రాప్య విష్టాయాం జాయతే క్రిమిః.

ఎవ్వడేని చక్రాంకితభుజునిఁ జూచి యభివాదనంబు నేయకుండు వాఁడు తిర్య
 గ్యోని శతంబునొంది నికృష్టతమక్రిమి జన్మంబుఁ జెందును.

భవిష్యత్పురాణము.

(33) హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, సాక్షిపురాణము, మార్కండేయపురా
 ణాదికములు.

(34) మహాగాష్ట్రీభక్తవిజయము—ప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము.
 మానవసేవ.

క. తిరువళ్లూరు పురంబున
 ధరణీసురునకును మాలెతకు నందనుడై
 పరగిన కపిలుఁడు పావన
 పురుషుండై ఋషులలోనఁ బూజ్యులఁ గనఁడే! 3౫

తే. మేటి పల్నాటి వీర కిరీటమైన
 బ్రహ్మనాయఁడు గోసంగిపడుచునంగుఁ
 గొడుకులను గాంచఁడే తనకొలమునంగు
 వన్నె వాసియు నతనికి సన్నగిలెనె? 3౬

ఆ. జాతిహీనుడైన జాబాలి పుత్త్రిని
 సత్యకాముఁ డనెడు సచ్చరిత్రు
 గౌతముండు బ్రహ్మజాతిలోఁ జేర్చఁడే
 యెల్ల ద్విజులు దాని కియ్యకొనరె? 3౭

తే. మున్ను 1 వ్యదకర్కుడను నొక్క పుల్కసుండు
 క్షీతిసురోత్తముడై ప్రకాశింపలేదె!
 అధమజాతి 2 యులోపి బ్రాహ్మణుఁడు గురుఁడు
 ఋషివరుండును నై తేజరిల్ల లేదె! 3౮

తే. మున్ను యాగక్రియాలోపమునను బ్రహ్మ
 రాక్షసత్వంబు నొందిన బ్రాహ్మణునకుఁ
 గైశికీ గీత మహిమ నక్కజము గాఁగ
 మనుజరూపం బిడఁడె యొక్క మాలవాఁడు? 3౯

(3౫) ప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము. మానవసేవ.

(3౬) వీరభాగవతము, శ్రీనాథుని పల్నాటివీరచరిత్రము.

(3౭) వితరేయబ్రాహ్మణము.

(3౮) ౧ భవిష్యత్పురాణము, ౨ వితరేయబ్రాహ్మణము,

ఋగ్వేదము పదియవమండలము.

(3౯) శ్లో. ఏవ ముక్తాతు మాతంగం రాక్షస శ్శరణంగతః.....

క. ధర్మరతుఁడు కౌశికముని

ధర్మన్యాధునిగృహంబుఁ దరియఁగ నాతం

డర్మిలీఁ బూజింపఁగ నా

నిర్మలఁ డాయనఘుచేతి నీరముఁ గొనఁడే ?

౪౦

ఆ. అల్ల రంతిదేవుఁ డాహార మొదివక

నీరములను బ్రాణి నిలుపఁగోరి

యొన్నయంత మాల యొక్కఁడు తనువేడ

నుదక మిచ్చి వాని నోమలేదె ?

౪౧

తే. పూర్వము ప్రనేనజిత్తను ధూపతిలకు

నందన కురంగి యన నొప్పు సుందరాంగి

మదగజము పాలు గాకుండ మనిచినట్టి

మాలకొమరునిఁ బెండ్లాడి క్రాలలేదె ?

౪౨

శ్లో. యన్మయా పశ్చిమం గీతం స్వైరం కైశిక ముత్తమం,

ఫలేన తస్య భద్రంతే మోక్షయిష్యతి కిల్బిషాత్.

అను కైశికపురాణోక్తిక్రమంబున బ్రహ్మరాక్షసునియందు యజ్ఞాంగలోపా గతదోషంబుఁ బరిహరించిరక్షించు పరమభాగవతోత్తమునికైవడి.....

ఆచార్యనూక్తిముక్తావళి, తిరుప్పాణియాళ్వారుల చరిత్రము, భక్తవిజయము.

(౪౦) అరణ్యపర్వము, భారతము.

(౪౧) ఉ. అన్నములేదు కొన్ని మధురాంబువులున్నవి త్రావుమన్న ! రా

వన్న ! శరీరధారులకు నాపదవచ్చిన, వారి యాపదల్

క్రన్నన మాన్చి వారికి సుఖంబులు నేయుటకన్న నొండు మే

లున్నదె? నాకుదిక్కు పురుషోత్తముఁడొక్కఁడెనుము పుల్కసా!

అనిచెప్పి రాజర్షి యగు రంతిదేవుఁడు మాలవాని పాత్రలో నుదకము వోసెను,

భాగవతము.

(౪౨) కథాసరిత్యాగరము.

ఆ. మలయసింహాపట్టి మాయావతి యనంగ

వెలయు కన్య తన్ను వలచినట్టి
సుప్రహరుని మాలసుతు నుపాలించి
వాని* నను గమించి వరలలేడె?

౪౩

ఆ. ఉజ్జయినిపురాన నుత్పల హస్తుడెన్

వేరి మాలవాని ప్రియకుమారి
వలచి యా యవంతి వర్ధనుడెనురాజ
సుతుఁడు పెండ్లి యాడి సుఖముఁ గనఁడె?

౪౪

తే. చారుతరకీర్తి శ్రీహర్ష చక్రవర్తి

సభను బాణ మయూ రాది సత్కవీంద్ర
తుల్య సత్కార గౌరవాదులను గాంచి
తనరఁడె దివాకరుండు మాతంగజుండు?

౪౫

(౪౩) * అనుగమము = సహగమనము

కథాసరిత్సాగరము.

(౪౪) కథాసరిత్సాగరము.

(౪౫) ఇరువదియొకటవ కృష్ణా గుంటూరు మండల సంఘసంస్కరణసభా
ధ్యక్షులగు కొ. వే. లక్ష్మణరావుగారిట్లు చెప్పియున్నారు: “నేను కొన్ని
దినములక్రిందట “హర్ష చరిత్ర” మను మహారాష్ట్ర గ్రంథమును జదువుచుండఁగా
నొకవింతచరిత్ర గానవచ్చినది. హర్ష చక్రవర్తికాలమున దివాకరుడను
“మాతంగ” డనఁగా మాదిగకొలమువాఁడు గొప్పకవియై యుండెను. ఆతని
విద్యామాహాత్మ్యమును జూచి శ్రీహర్ష చక్రవర్తి యాతనిని బాణ మయూర
మహాకవులతో సమానముగాఁ దనసభయందు సభ్యునిగా నేర్పఱుచుకొనెను.
అనఁగా మాతంగదివాకరుఁడు శ్రీహర్షుని యాస్థాన కవీశ్వరుఁడుగా నుండెను.
రాజశేఖరకవి యిందునుగురించి యిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు:

శ్లో. అహో ప్రభావో వాదేవ్యాః యన్మాతంగ దివాకరః,
శ్రీహర్ష స్వాభవత్ సభ్యః సమో బాణమయూరయోః.

- తే. హృద్య తరమైన గాంధర్వ విద్యయందు
నైపుణంబును జూపి యానంద మిచ్చి
శ్రీ హరిశ్చంద్ర చక్రవర్తికి మనంబు
వెతలు దీర్చిన వారు మాలతీలు గారె? ౪౬
- ఆ. యామునార్యు శిష్యుడై, పరిపూర్ణ దే
శికవరేణ్యు వలన నేవఁ గాంచి
పెరియనంబిచేతఁ జరమక్రియలు గొన్న
మారనూరినంబి మాలగాండె? ౪౭
- గీ. కాశికాపురి నాదిశంకరుఁడు విజ్ఞుఁ
డైన చుండాలువలన సుజ్ఞాన మెఱిగి
మెచ్చి యతినికి జగమెల్ల రిచ్చవడఁగఁ
లేమే సాష్టాంగ దండప్రణామ మిడఁడె! ౪౮
- క. మాలిన్యంబును దలఁపక
ధీలలితుండైన బుద్ధదేవుఁడు గురుండై
మాలని లాలింపఁడె, నయ
లాలిత కరుణావిలాస లాలసుఁ డగుచుకా! ౪౯
- ఆ. శుభ్రకీర్తి యగు నశోకవర్ధన చక్ర
వర్తి భీషువులగు పంచములను
భక్తిపూర్వకముగఁ బ్రార్థించి పూజించి
గౌరవించి గణుతిఁ గాంచలేడె? ౫౦

(౪౬) హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, మార్కండేయపురాణము.

(౪౭) ఆచార్యనూక్తిముక్తావళి.

(౪౮) శంకరాచార్యులమనీషాపంచకము, శంకరవిజయము, చి శ్వేత్వరపర్వము

(౪౯) బుద్ధచరిత్రము.

(౫౦) అశోకచరిత్ర.

తే. తొల్లి కణ్ణమునీంద్రచంద్రుండు మ్లేచ్ఛు
 దేశమైన ఐగుప్త కేతెంచి యచట
 వేలకొలది మనుష్యుల వేదమతము
 నందుఁ జేర్పఁడె? వారు పూజ్యతను గనకె? ౫౧

శే. వారిలోపలఁ బృథుఁ డనువాఁడు ఖైత్ర
 వంతుఁడై, భూమికాంతుఁడై మంతుకెక్క
 మగధ రాజ్యంబు స్థాపించి మాన్యుఁడైన
 మాగధుం డాతని కుమారమణియొ కాడె? ౫౨

శే. ఎల్ల హిందువులును నుపాసించు నేవ
 గణములోపల మాతంగకన్య లేడె?
 అల్ల మాతంగవంశజు లెల్లవారు
 హిందువుల దైవముల నుపాసింఁతుగాడె? ౫౩

(౫౨) భవిష్యత్పూరాణము.

(౫౩) శ్లో. మాణిక్యవీణాముపాలయంతీం మదాలసాం మంజులవాగ్విలాసాం,
 మహేంద్ర నీలన్యూతి ణ్ణామలాంగీం! మాతంగకన్యాం మనసా స్మరామి.

శ్లో. మాతా మరకతేశ్యామా మాతంగీ మధుశాలినీ,
 కుర్యాత్కటాక్షం కళ్యాణీ కదంబవనవాసినీ.

శ్లో. జయ! మాతంగతనయే! జయ! నీలోత్పలద్యుతే!
 జయ! సంగీతరసికే! జయ! లీలాశుకప్రియే! —కాళిదాసు.

శ్లో. ....మతంగమునికన్యకాం మఘరభాషిణీమాశ్రయే.
 శంకరాచార్యకృత త్రిపురసుందరీస్తోత్రము.

శ్లో. జయ! మాత ర్విశాలాక్షీ! జయ! సంగీతమాతృకే!
 జయ! మాతంగి! చండాలి! గృహీతమధుపాత్రకే!

శ్యామలాస్తోత్రము, బృహత్సోత్రరత్నాకరము.
 శ్యామలానవరత్నమాలాస్తోత్రాదిప్రమాణము లనేకము గలవు.

అ. దిక్కు మొక్కులేని దీనుల శవములు
 శ్వపచకులులే మోయ వలయుననుచు
 సర్వ ధర్మ శాస్త్ర చయ మేకముఖమై వి
 ధింప దొక్కొక్క ? బుధులు తెలియ రొక్కొక్క ? ౫౪

క. మలయాళముతీరంబునఁ
 బొలుపారెడు తులువదేశమును బంచములే
 నెలకొని యేలరె ? రాజ్యము
 నెలకొలుపరె మున్ను ? శౌర్య నిరతులు గారే ? ౫౫

క. నందుఁ డచునతఁడు ప్రజ లా
 నందము నందంగఁ బాలనము నేయఁడె ? ఆ
 నందవరంబున నాతని
 మందిర చిహ్నంబు లిపుడుమాత్రము లేవే ? ౫౬

క. ఆనందుని వంశంబున
 కానందముఁ గూర్చు గనకుఁడను వాఁ డ దయం
 బై నిఖిల విద్య లారసి
 జ్ఞానియు సుకవియును నగుచు ఖ్యాతినిగనఁడె ? ౫౭

ఉ. మాలల కన్న నీచతర మానవులౌ కొరగారు వంశ భూ
 పాలుర కన్యకలైకొనఁడె పావనుఁడైన మయూర ధారుణీ
 పాలిని పట్టి ? మిత్రులుగ బ్రాహ్మణు లుండరె వారిసన్నిధిన్
 బోలగఁ బంచముల్ మరలఁ బ్రోన్నతి నొంది సుఖింపఁ బోలదే ! ౫౮

(౫౪) శ్లో. అబాంధవం శవంచైవ నిర్వ రేయు రితిస్థితిః.
 (చండాలురు, శ్వపాకులు) బంధువులు లేక చనిపోయిన యనాధప్రేతము.
 సైత్రవలయును. ఇది వారలకు ధర్మము. మనుస్మృతి దశమాధ్యాయము.
 (౫౫) (౫౬) (౫౭) సూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము, మానవసేవ
 (౫౮) సూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము, మానవసేవ. “స్త్రీరత్నం
 దుష్కులాదపి” — మనుస్మృతి.

ఆ. మందపాలుఁ డనెడు మానీంద్ర చంద్రుండు
కడు నికృష్టజాతి కన్య యయ్యు
సాధుశీలయైన సారంగిఁ బెండ్లాడి
యావసిష్ఠులీల నలర లేదె ?

౫౯

క. భూమిశ చంద్రుడగు వి
శ్వామిశ్రుఁడు ఘోరతర తపశ్శక్తి మెయి
భూమిసురుఁడు, బ్రహ్మహర్షి
గ్రామణి, ధీమణియునై ప్రకాశ్చినిఁగనఁడే !

౬౦

ఆ. భృగుమహర్షి చంద్రకృపవల్ల బ్రహ్మర్షి
యయ్యె వీతహిష్ట్యుఁ డనెడు రాజు
అవనిభర్తయైన యువనాశ్వపుత్రుండు
భూసురత్వ మొంది పూజ్యుఁడయ్యె.

౬౧

క. మేనకకు గాధిపట్టికి
మేనెత్తియుఁ గణ్ణ్యహారిమిశుమారికయై
రాణించు శకంతల త
త్సూనుఁడు భరతుండు సుచరితులుగా లేదే ?

౬౨

తే. పూర్వమున ద్విజులకు నందు భూపతులకు
నాలుగవజాతివారె వంటలనుజేయు
వాడుకయటంచు మునులును బ్రాహ్మణులును
సాపడెడువారనుచుఁ గృశుల్ చాటుఁగాదె ?

౬౩

(౫౯) శ్లో. అక్షమాలా వస్తిషేన సంయుక్తాధమయోనిజా,
సారంగీ మందపాలేన జగామాభ్యగ్నాణీయతాం. మనుస్మృతి.

(౬౦) వాల్మీకిరామాయణము,

(౬౧) ౧ భారతము, ౨ భాగవతము.

(౬౨) భారతము.

(౬౩) భారతము, విరాటపర్వము. అనిదోషము లేదని మనుస్మృతి.

లే. చ్యవనుఁ డనుబుషికులసతీసహితుఁడగుచుఁ
 బోయి కుశికప్రభుని యంతిపురములందు
 సిద్ధమగు వంటకమును భుజించుచుండి
 యచ్చటనె కాలమును బుచ్చెననఁగ వినమె!

౬౪

లే. త్న త్వవండినయన్నంబు ట్మొసురులకు
 విందువెట్టించి తినఁడె గోవిందుఁ డల్ల
 విదురు నింటను గుడువఁడే ప్రియముతోడఁ
 గులముఁ జూచెనె కృష్ణుండు గుణముగాక.

౬౫

లే. ప్రాణములు పోవునట్టి యాపదలయందు
 వేదవిదుఁడగు విప్రకలారుఁడైన
 జాతిహీనుల యన్నంబు సాపడినను
 దోష మంటదనుచు స్మృతుల్ ఘోషలిడవె?

౬౬

ఆ. పూరిముఖ్య పుణ్య పురసప్తకముఁ జొచ్చి
 హైందవులను బలిమి యవనులెల్ల
 మేచ్చులుగ నొనర్చు గృహచైతన్యల
 శిష్యవరులు మరల జేర్చుకొనరె?

౬౭

(౬౪) ఆసుకాసనికపర్వము, భారతము.

(౬౫) భారతము, ఉద్యోగపర్వము. శూద్రునకు రాచకన్యకయందుఁ బుట్టిన వాడు త్న త్వయని మనుస్మృతి, దశమాధ్యాయము.

(౬౬) శ్లో. జీవితాత్యయ మాపన్నో యొన్న మత్తి యతస్తతః,
 ఆకాశమివ పంకేన న స పాపేన లిప్యతే.

బ్రాహ్మణుండు (చచ్చిపోవునంతటి) ఆపత్కలమందుఁ బ్రతిలోమజాతి వాడు ముదలైన యెవని యన్నమును భుజించినను బురదయందలి యాకాశ మువలె వానియందు గొంచెమేని పాప మంటుడు. వామదేవ విశ్వామిత్రాది మహర్షులు దీని కుదాహరణము. మనుస్మృతి, దశమాధ్యాయము.

(౬౭) రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

తే. చిత్రస, చందను లను పేర్లఁ జెలఁగునట్టి
 యవనులను శుద్ధిజేసి హిందువులజేసి
 చిత్ర, చంద్రాఖ్యలను బెట్టి న్నేహభావ
 మలర మెలఁగిరి మనపూర్వు లనఁగవిన మె !

౬౮

ఆ. వారు పుట్టినట్టి వంశంబు లెయ్యవి ?
 వార లెంత లేసివారలైరి ?
 జాతి యేదియైన నీతియే ముక్తింబు
 నీతిలేకయున్న జాతిసున్న.

౬౯

తే. జం దెములు దీసి పూర్వులు జాతి విడిచి
 భ్రష్టులైనను ముందుతరంబునరులు
 ద్విజులు గావచ్చు శుద్ధులై తరిగి యనుచు
 మనువు మొదలైన వేత్తల మతముగా బె ?

౭౦

క. జననంబు చేతఁ జూచిన
 జను లెల్ల రుఁగూడ నేక జాతియై యనుచున్
 మనశాస్త్రములు సమస్తముఁ
 బెనురొద మినుముట్ట ఘోష పెట్టుటలేదే ?

౭౧

(౬౮) జన్మారు శాసనమునఁ గలదని భండార్కరుగారు వ్రాసినని రామభుజ దత్తుగారి యుపన్యాసము.

(౭౦) ఆపస్తంబ నూత్రములు, మనుస్మృతి.

(౭౧) శతపథ బ్రాహ్మణము, భగవద్గీతలు, భాగవతము, రామాయణము, భారతము, సాంఖ్యశాస్త్రము, బృహదారణ్యకోపనిషత్తు మొదలగునవి. ఒక యుదాహరణము—

శ్లో. న జాతిః పూజ్యతే రాజన్ గుణాః కల్యాణకారకాః
 సంకాల మపి వృత్తస్థం తం దేవా బ్రాహ్మణం విదుః.
 భారతము, ఆశ్వమేధపర్వము.

క. ౧ హరినామ స్మరణము భవ

హరణము, ౨ శ్రీరామ నామ మను మంత్రము శ్రీ
కర పుణ్యకరముగద! యీ
తరణోపాయమునఁ బ్రోవఁదగు బంచములక.

౨౨

తే. నాగరికు లైన యార్యు లీభాగమునకు

రాక మందటి నుండి నైర్వముగ నుండి

ఆంధ్ర భూమికిఁ గాణాచు లైన మాల

వాండ్రే గిటుఁ ద్రోసి పుచ్చుట పాడియగునె?

౨౩

మ. మనదేశంబున జన్మమైతి మనక్షేమంబుక సదాశోరి తా

మనయంబుక మన సంఘవృద్ధికయి దాస్యం బొప్పుగాఁ జేయుచుక

మనదైవంబుఁ గొల్పుచుక మన మతామ్నాయ ప్రకారంబుగా

మనుచున్నక మనదేశ సోదరులె యన్మాటన్ విచారింపమే!

౨౪

మ. మనకున్ సోదర వర్గ మాదురు సుండీ మాలత్ సహా; హిందు భూ

జననీ గర్భము నందె కాంచిరి సుండీ జన్మంబు; నీదేశమం

దున సర్వేశ్వరు సత్కృపక గలుగు వస్తు వ్రాతముక బొండఁగా

మనతోఁ బాటధికారమున్నది సుండీ మాతింగపుంజాటికిక.

౨౫

ఉ. దేవుడె కన్నతండ్రి జగతికజనియించినవారికెల్ల; భూ

దేవియె కన్నతల్లి, యిదితెల్లము; మానవజాతీయెల్లరుక

వావికి నన్నదమ్ములు; లవత్వేషునత్వములున్ స్వభావముల్

కా; విక వర్ణభేదములు కాల్పనికంబులు! లాతినీమలన్

లేవివి; వీనివల్ల లవలేశము లాభముఁ గల్గబోదు; ము

న్నీవిధివృత్తులక గురిచియే నియమించిరి పెద్దవార; లే

త్రోవలఁజూచినక శుచికి దూరగులొటనె మాలవారలక

బోవిడనాడినారు మనపూర్వులు ప్రస్తుతదేశకాల పా

త్రావసరంబులన్ గని యుదారమనస్కులు దేశనాయకుల్

(౨౨) ౧ విష్ణుపురాణము, ౨ గరుడపురాణము.

ధీవరు లీయభాగ్యులకు దిక్కయినిల్చిరి, తొంటినీచపుం
 భావము మీటిపోయినది పండితకోటికి; నేటికింకను
 గేవలపూర్వసద్గుణ క్రేనలబోవఁ దలంచుపూన్కి తా
 నేవగనైన నేటి కెదురీఁదుటవంటిది; కాల మేగతి
 బోవునొ తాను నాగతి నె పోవుట కోవిదలక్షణంబగు
 గావున దేశ కాలముల కైవడు లారసి నిమ్మజాతుల
 గావలులంచు బోవిడక కారుణికోత్తములైఁద్ర బ్రోవరే!

౭౬

సీ. ఊరిలోఁ గాపురముండనీకుండుట

నీశ్శ రేవలఁజేరనీకయుంట

వీధిలో స్వేచ్ఛగా విహరింపనీకుంట

నీచభావముతోడఁ జూచుచుంట

పల్లెకూటములకు వెళ్లనీకుండుట

మోసాలలోపల ముంచుచుంట

వైద్యసాహాయ్యంబు వడయనీకుండుట

మతధర్మ నియమముల్ మప్పకుంట

తే. నాహనాలోహణాది కౌతూహలములు

నాటకాలోకన వినోదనాదికములు

లేకయుండంగఁ జేయుట లెక్కవెట్లఁ

గలమె మాలలఁబెట్టు నొక్కట్టు లకట!

౭౭

మ. మనదేశీయుల నేకశాతినరాల మాళిన్యమంచుకొ మిషన్

మనమే న్యాయము మూఁద్రోచి కరుణా మాయించి, స్వత్వంబు

లగు దుర్వృత్తిహరించి, హింసలీడుచుకొ, లాతుల్ వెఠల్ తెట్టఁ

న్గొని హా! హా! యని యంగలారైదము లోకుల్ విన్నచో నవ్వరే! ౭౮

చ. దయయును ధర్మముకొగడకుఁ దారిచి వేలకొలంది యేండ్ల సుం

డియా నిటుమాలవాండ్రు గడింది బెడందలఁ బెట్టుచుంట నెం

తయుఁ బరిపాటియై మనకు దారుణవృత్తిగఁ దోచకుండుంగా
క యితరు లివ్విధంబుఁ బొడఁగాంచిన గుండెలు ప్రీతి చావరే! ౭౯

మ. నరజన్మంబిది యుత్తమంబనుచు నానాదేశ విద్యాంసులున్
వరుసన్ రూఢియొనర్చినట్టి పలుకున్ వ్యర్థంబుఁగావించి యి
ల్లగరే! మడ్డిమృగాలు మానవులు వియ్యం బంచుచున్నారు; భూ
సురులారా! దయఁజూచి పుల్కసులకున్ శుద్ధత్వమున్ నేర్పరే! ౮౦

ఉ. పావనులెల్ల మానవులుఁ బాపులు పంచము; లన్న నీచపుం
భావములోనఁ బంచముల భావనచేసిరి ఛాందసద్విజుల్:
కేవలపాపరుల్ గనుక, కృత్రిమ మేమియెఱుంగలేక, యీ
కైవడికొప్పి, పంచములు గట్టిగఁ గ్రించుల మంచు నమ్మి, స
ద్భావముతోడుతఁ భయము, భక్తి గడల్కొనఁగా ద్విజుమ్ముల్
దైవములంచుఁ, దమ్మెప్పుడొ ధన్యులఁజేయుదు రంచున్ నెంచుచున్
నేనుచేయుచుండి తమ జివిత మెంతయుఁ గవ్వపుంజమ్మె
చేవయు లావునుం జెడఁగఁ జేద్వడి, గీడ్వడి, యాత్మగౌరవం,
బేవయు, లజ్జయున్ మరచి హేయగతిన్ జరియించి యీవగన్
హావడి నొందుచుండినను హా! యని నొవ్వరు భారతీయు లా
హా! విపరీతధర్మముల యాగడముల్! జననంబుచేతనే
పాపులుఁ బుణ్యులౌదురె ప్రపంచమునం దిటులెందు నేనియున్. ౮౧

ఉ. కాకులుఁ బిల్లులున్ జెనకి కైకొనఁగాఁ గనుఁగొన్న యన్న మే
సాకును లేక భూసురులె సాపడుచుందురు, విందు వెట్టఁగాఁ
బాకముచేసి రాసులుగ వైచిన యన్నముఁ జూచి కుక్కలే
తాకిన నెగునేయరు కదా! కనరాదె గొడారు లహ్లాహా! ౮౨

గీ. రాళ్ల అప్పలఁ గనుఁగొని రహిని మొక్కి
చెట్టులను బుట్టలను బూజచేయునట్టి
హిందువులు తోడినరులను హీనులనుచుఁ
దలఁగఁ ద్రోయుట మతవిరుద్ధంబు కాదె ? ౮౩

తే. ఈశ్వర ప్రతిరూపమై యొసఁగు నరుఁడు
 నరుని కగు నవమాన మీశ్వరునిఁ జేరు
 మానవుల నవమానించు హీననరుఁడు
 పాత్రుఁ డగు నీశ్వర ద్రోహ పాపమునకు. ౮౪

చ. తెలివిఁ దొలంగియున్న దురదృష్టులు, నీచులు, గర్భదాసులున్
 బలితపు దైన్యదుర్గతుల బాములనొందెడు మందభాగ్యులున్,
 మలిసులు, మానహీనులగు మాలలు సోదరులంచు నోటితోఁ
 బలికిన, వీనులకొనిన భారతకోటికి సిగ్గు గాదోకో? ౮౫

చ. మనువున కప్రతిష్ఠ, ఋషిమండలికెల్లను నల్లచుక్క, చ
 క్కని మన వేదశాస్త్రముల ఖ్యాతికిఁ దెచ్చిన మచ్చ, ధర్మకృతున్
 ఖములయి వన్నెఁ గన్న మతకర్తల కీర్తి కళాకళంక మీ
 యనుచిత వృత్తిఁ బోవిడిచి యార్యు లఖింఙయశంబు నొందరే. ౮౬

సీ. ఒడలిపై చర్మమే యొలిచిదానముచేసె
 ననఘుండు కర్ణుఁ డెందవతరించె?
 పులుఁగుకై మేనికండలు కోసి యిచ్చిన
 శిబి మహాదాత యేషీతినిఁ బుట్టె?
 ఎదఁ గొంకులేక వెన్నెముకనే యొసఁగిన
 ఘనుఁడు దధీచి యొక్కడ జనించె?
 పసుపుఁ బట్టలతోడఁ బ్రాణమే యిచ్చిన
 జీమాతవాహుఁ డేసీమఁ బొడమె?

తే. అట్టి యీ “పుణ్యభూమి” యం దక్కటకట!
 యగ్రజాతులవారు మాధ్యంబుకతన
 సాటిమానిసులను బానిసలను జేసి
 గాసి నొందించు చున్నారకారణముగ. ౮౭

సీ. పవలు రేల్కప్పించి వ్యవసాయ మొనరించి
 యుర్వినిఁ బండించుచున్నవారు

ప్రోది మీఱఁగ మంచి పాపలక్ష లొసంగి
 యుట సౌఖ్యమును గూర్చు చున్నవారు
 ప్రతి గ్రామమున మృత పశు కళేబరముల
 నోర్మిమైఁ దొలఁగించు చున్నవారు
 గ్రామ రక్షణకు నై యామికత్వము భద్ర
 మొప్పారఁ గావించు చున్నవారు

ఆ. శ్రీతిమై ననాథప్రేత సంస్కారము
 లెన్నొయెడలఁ జేయు చున్నవారు
 మనకు మేలు గూర్చు మాలల విడనాడఁ
 దగునె! యిది కృతజ్ఞ ధర్మ మగునె!

౮౮

ఉ. వెన్నను గొట్టువారి నవివేకత తాతను మొత్తునట్లు గా
 నన్నిఁటికిన్ సదా మన సమాశ్రయమున్ మదిఁ గోరియున్న యా
 పన్నుల నీయమాయికులఁ బంచములన్ దయనూలి యీగతిన్
 బన్నము లొందఁ జేయుటలు భావ్యమె భారతులార! చెప్పరే!

౮౯

సీ. చాలినంతవెలుంగు, గాలియు వచ్చు వి
 కాలమై శగుప్రదేశాలు లేక
 కఱవు రోజులలోనఁ గాయ, కసరుఁ, గూడు,
 దుంపయే కాని మెతుకులు లేక
 ముఱుగు కాల్యలుఁ బెద్దముఱికి గుంటలలోని
 నీరుఁ దక్కగ మంచినీగు లేక
 ఎండవానలనుండి హిమవాతములనుండి
 రక్షింపఁ జాలు వస్త్రములు లేక

గీ. జాడ్యములు పుట్టి యేఱేట శ్వపచకులము
 వాశనముఁ జేయుటయెగాక దేశమెల్ల
 నంటువ్యాధులు వ్యాపించి యఖిలజనుల
 ప్రాణములు దీయుచున్న వీపలుకు వినరె!

౯౦

ఉ. గంగ పవిత్రమైనదనిగా మరి హిందువులెల్ల దీర్ఘమే
 గంగను, గంగలోన మనుగంగను, గంగను బూజచేసి మ్రొ
 క్కంగను వేడుకం గనుట? గంగకు గల్గదు భేదబుద్ధి; మా
 తంగుల నైన గాదనగు ధన్యులజేయునుగాని; యట్టి యా
 గంగ నుమానుషంగను, జగజ్జనజన్మతరంగభంగ నే
 భంగిని మాలమాదిగలు పట్టి యపావనముం బొనర్తు? రీ
 సంగతి నించుకేలియు విచారణనేయక నీళ్ల రేవు మా
 తంగులు చేరరాదనుచుఁ దర్జన భర్జనచేసి వారి ని
 ట్లంగద పాలుచేసి వగనందిఁగ గుండఁగజేతు లోసుధీ
 పుంగవులార! ధర్మ మనబోలునో పోలదో చూడరారె, వే
 గం గతిగారె, వారి కడగండ్లను మాన్పి సుఖంబు గూర్పరే.

౯౦

సీ. మాల మాదిగలును మనవంటిమనుజులే!

వారి ప్రాణము మన ప్రాణమొకటె!

సర్వావయవములు సర్వేంద్రియములును

సర్వమానవులకు సమముగాదె!

నీర మాహారము నిద్రయు మనకును

వారికిఁ గూడ నావశ్యకములె!

వారల దేహంబువలె మన దేహంబు

రక్తమాంసాదుల రాశియగును!

లే. మోదభేదాలు, సుఖదుఃఖములును, మరియుఁ

బుణ్యపాపాలుఁ, గలిమిలేములును సరులె!

ఉభయులకు మోచ్చులొచ్చు లేమున్న వింక?

మనసు మార్ఫ్యంబు నెనసి క్రమ్మఱదుగాక!

౯౧

సీ. మాల మాదిగలకు మన కున్నయట్టులే

కలదు సుండి బుద్ధి; కలదు తెలివి

ఆశలెల్లను గల వాసక్తి కలదు ఉ

త్యాహాశక్తియును దీక్షయును గలవు

కల దోర్పు నభివృద్ధి కాంక్షించు సద్గుణో
 తక్కుర మెల్లఁ దక్కువగాక కలవు
 కలిగియు ఫలములేక నశించుచున్నవి
 మన మంతరాయముతో పెనుచుకతన

తే. వారలును వృద్ధి నొందంగ వలయునన్న
 భగవదుద్దేశ్యమును గూడ భంగమయ్యె
 భారతాభ్యుదయమున కపారమైన
 భంగము ఘటిల్లె మనస్వార్థపరతకతన.

F3

సీ. భక్తి ప్రపత్తుల భాసిల్లఁగల రంచు
 నమ్మింప మాల వైష్ణవులు సాక్షి!
 తౌర్యత్రికాది చాతుర్య ధుర్యులఁటంచుఁ
 బ్రకటింప మాలనాటకులుసాక్షి!
 జవ సత్వ ధైర్యాతిశౌర్యాంకు లని చాటి
 చెప్పంగ మాల మాస్టీండ్రుసాక్షి!
 కరకాశలాది శ్రీకర గుణాఘ్యు లఁటంచు
 వాదింప మాల శిల్పకులుసాక్షి!

తే. సకల సుమనోవినోదన చర్యలందు
 వలఁతులన మాల దేవరవాండ్రు సాక్షి!
 బహుళతర రాజ్యకార్య నిర్వహణశక్తి
 కాలులన మాలయోగ్యోజనము సాక్షి!

F4

ఉ. పోలిన చాకచక్యమున భూముల శిస్తు వసూలు చేయుచుకొ
 గ్రాలుచు నుండిరేకడ! మరాట ధరిత్రిఁ; ద్రిలింగధాత్రిఁ బూ
 ర్పాలరు గూర్చినట్టి ధనరాసులు కోశముఁ జేర్తురే కదా!
 మాలల యోగ్యతకొ దెలుప మానితవృత్తము లివ్వి చాలనే!

F5

సీ. ఎందఱు కపిల మునీండ్రు లీమాలల
 యం దుద్భవించి పెంపొందువారా?

ఎందఱు నందనరేంద్రు లీపంచము
 లందు జన్మించి చెన్నొందువారో?
 ఎందఱు కనకకపింద్రు లీమాతంగు
 లం దుదయించి సాంపాందువారో?
 ఎందఱు శ్రీపాణిచంద్రు లీగోసంగు
 లందు జనించి చెల్వొందువారో?

తే. ఎందఱెంద ఱరుంధతు లీనిషాదు
 లం దవళరించి సత్కీర్తి నొందువారో?
 ఏపుగననీక మాలల హిందుజాతి
 స్వార్థరతి నాత్మనాశంబు సలుపుకొనియె.

౯౬

ఉ. ఆరయ హిందుదేశమున నైడవభాగము నిమ్మజాతులు
 న్నారు గదా! నిరంతరము నైచ్యఁపుభావముతోడఁ జూచినక
 వారలు వైరమాని మనపైని; మతాంతరులై, ద్విధాత్వ మే
 పారఁజరించినక మరల భారతవర్షము వృద్ధిఁజెందునే!

౯౭

ఆ. సర్వ భారతీయ జాతీయతావిని
 ర్మాణమునకు యవన క్రైస్తవులయు
 స్నేహ మవసరమని చెప్పుచుండియు హిందు
 జాతిఁ జీల్చివేయ నీతియగునె?

౯౮

సీ. నరుని శరీరంబునకును మస్తిష్క మెం
 తటి యగత్యంబొ పాదములునంతె!
 మెదడు లోపించిన మొదలె జ్ఞానములేదు!
 పదములు లేకున్న మెదలరాదు!
 సంఘంబునకు సగ్రజాతి ముఖ్యతయెంతో
 కడపటి జాతి యక్కఱయు నంతె!
 అంగంబులకు రక్త మాధార మెట్టులో
 బాతులకెల్లను జ్ఞానమట్లె!

ఆ. సంఘదేహమెల్లఁ జక్కఁగా లేకున్న
 సంఘమంత కార్తి సంఘటిల్లఁ
 గాన జాతులెల్ల జ్ఞానంబు నొందక
 ముక్తిలేదు సంఘమునకు నిజము!

FF

ఉ. గోవులయందు హిందువులకుం గల భక్తియు, మేచ్చక్కైస్తవులే
 గోవధఁజేసి మాంసమును గోరిఱుజించుట తెల్ల మే కదా!
 కేవల పాపచిత్తులని క్రించుఁదనంబు వహించి మాలలం
 గ్రేవలఁ జేరనీక యుడికించిన వారలు తన్మృతస్థులై
 గోవులఁ జంపి మాంసమును గొంకక జంకక మెక్కుచుంటుచే
 గోవధ నాఁడునాఁటికినిఁ గోట్లకొలందిని వృద్ధిఁ జెందె; హా!
 గోవులయందు భక్తిగల కోవిదులైనను మాలవారలకై
 బావులగాఁ దలంప కతి పావన భావులఁజేసి ప్రావరే!

౧౦౦

చ. జగమునఁ దోడి జాతులటు సర్వవిధంబుల వృద్ధినొంఁగుచుకొ
 సాగసుల దొంతులై మిఁగుల శోభిలుచుండఁగఁ దేజుదక్కి యీ
 వగ మనజాతి యార్తివడి వాసి దొఱంఁగుటకుకొ గతం బిటులే
 వగగొని మాలలకై బఱచు పాపఫలంబునకన్న నున్నదే!

౧౦౧

ఉ. తాలిమితోడ నీశ్వరుని దర్శనమున్ బొనరించు పాంపై పాం
 చాలమునందు నూనరుల సంజ్ఞను నొప్పెడు మాలజాతి దే
 వాలయమున్ జొరంగఁ దగుయత్న మునేయుటెఱింగి యగ్రవ
 ర్ణాలెదిరించి నిల్పినఁ, బరస్పరవైరము హెచ్చి కోర్టులన్
 వేలకొలంది విత్తమును వెచ్చమునేయుచుఁ బోరినన్ జయ
 శ్రీ లభియింపకున్కిఁ గడు సిగ్గిలి తెగ్గిలి యేమిచేయఁగాఁ
 జాలక, హిందుజాతియొడఁ జాల నసహ్యము నొంది, యెంతయున్
 జాలినఁ జెంది, నూనరులు స్వామిక, సాంఘిక, గౌరవ స్వతం
 త్రాలను గోలుపోయి సుతరామును సౌఖ్యములేని జీవనం
 జేల యటంచు రోసి, తమ జేలతనంబును మూలఁద్రోసి, పం
 తాలు దలీర్చఁగా యవన ధర్మముఁ గైకొని, యొక్కమాటుగాఁ
 జీలుకపోయి మల్గులను జీరిరి నూర్లకొలంది మంది, పాం

చాలమునందె మేఘులను జాతికిజేరిన మాలలెక్కడన్
 గ్రోలగఁ బ్రాణముల్ నిలుప గ్రుక్కెఁడు నీళ్లును జిక్కకొక్కెడన్
 మేలగు బావిలోపలను మ్లేచ్చులు హిందువులందు సర్వ వ
 ర్ణాల మనుష్యులన్ గలసి బ్రాహ్మణ శూద్ర విభేద భావమున్
 గాలికి దోలి మాధ్యమును గాలిచి పేలిచిరేమె యన్నటుల్
 మాలిమితోడఁ దోచుచు జలంబులు చేకొనుచుండఁ జూచి మే
 ల్మలని మెచ్చుకొంచుఁ జని మేఘులు తామునుగూడ బావిలో
 నీళ్లు చేచుకోఁదలఁచి, నెయ్యము మీఱఁగఁ జేరరాఁగ; గ
 గ్గోలు జనించి యెల్లరును గోల యొనర్చుచు నక్కటక్కటా!
 కాలము కాలిపోయినది, కానితలంపులు పుట్టుచుండెఁ, బోఁ
 గాలము వచ్చె మేఘులకు, గర్వము హెచ్చెను, కండ క్రొవ్వునన్
 బాలికి వచ్చి కూపమును మైలయొనర్చిరి; యింతఘోర మే
 కాలమునందునున్ గలదె? కార్యము లేదిక, వర్ణ ధర్మముల్
 పాలన చేసికోఁగలుగు పాటి యుపాయము లేదు, నీమముల్
 తూలక నిర్వచింక, ద్విజులున్ గులధర్మములన్ గణింప; రా
 శీలము మాటిపోయినది, చెల్లెను న్యాయము, నీతిలేదు, దా
 మ్మైలకు మేర లేదు, నలుసంతయఁ బాపపు భీతిలేదు; హా!
 కూలెను వేదధర్మమని కొందఱు కుయ్యిడుచుండ, నాలుకల్
 గ్రోలుచుఁ గోపతాపములఁ గొందఱు శాపము లిచ్చుచుండఁ, గ
 య్యాలకుఁ గాలుదువ్వచు, గయాశితనంబున బాలవైదికుల్
 రాలను రువ్వుచున్, మిగులరాయిడి నేయఁగఁ, దక్కువారలున్
 గోలలు బూని క్రార్యమునఁ గొట్టుచుఁ దిట్టుచు వెంటనంటఁగాఁ
 జోలదు పోల దన్న యొక పుణ్యుఁడు నైతములేక, దీనులై
 కాలికొలందిఁ బర్వలిడి, గ్రక్కున నిండ్లను జేరి యింక నే

వీలైన హైందవ ప్రజలు పెట్టెడు బాధలనుండి తప్పుకోఁ
 జాలుదు మంచుఁ జాలఁగ విచారణచేసి, యుపాయ మెంచియుంక,
 వేలకొలది మేఘు లొకపెట్టున మ్లేచ్ఛమతంబుఁ జొచ్చి ధీ
 శాలులు బ్రాహ్మణాది జనసంఘము తెప్పునఁ దెల్లఁబోవఁ జు
 ట్టలయి, మిశ్రులై తగు పఠానులు సాయమువచ్చి నిల్వ, ను
 ద్వేల ముడబిల్లో మునిఁగి తేలుచు, వేడ్కల నోలలాడుచుం
 గాలము పుచ్చుచుండిరి సుఖంబుగ ; మేఘులు మ్లేచ్ఛులై నఁ గ
 ల్లోలము లేదు మాపములలోని జలంబులు దోడువేళ; బం
 గాశమునందు గోవధలు కారణముల్ గను మ్లేచ్ఛభారతీ
 యాళికి సంభవించు కలహంబులలోపల నానుకూద్రు లే
 పాళికిఁ జేరకుండ నిరుపక్షములకొ బయిననుండి చూచుచుకొ
 దాశము వేయుచుండిరిగదా! శ్వపచుత్ గద వారలెల్ల! నీ
 పోలిక వారితో మనము మూఢవివాదలు పెంచుకొన్నచో
 వ్రీలదె హిందుజాతి? యతివేలపు సాంఘిక విప్లవంబునకొ
 గూలదె హిందుదేశ? మిసికూడునె! తోడి జనంబు నవ్వఁగాఁ
 బాలయి పోరె హిందువులు? సాపపు నాశనదేవతాముఖ
 క్ష్యేశకరాశకీలకుఁ జిక్కి నశింపదె హిందుగర్భ? మిం
 కేల విలంబముత్; తగిన కీలకముత్ గని పెట్టి చక్కఁగా
 మాలల సంస్కరించి తగు మన్ననచేయుచు దేశ కాల పా
 త్రాలను జూచి సద్విజవతంసులు గర్వముఁ దక్కి, సభ్యదే
 శాల మనీషులంబలె విశాలములౌ హృదయాలతోడుతన
 గ్రాలుచు, “నెన్నివర్ణములు గల్గిన హైందవులెల్ల నొక్కటే
 మేలగు జాతి”యంచుఁ దమి మీఱఁగఁజాటుచు హిందుదేశ ధ
 ర్మాలను నుద్ధరింపరే? సమస్త విధంబులఁ గీర్తి నింపరే?

తే. క్రైస్తవ మహమ్మదీయ ధర్మంబులందుఁ
 గలియు వారందఱును నీచకులమువారె
 సాంఘిక స్వామ్య గౌరవాసక్తిగాక
 తారతమ్యం బెఱిగి చేరువారె వారు? ౧౦౩

గీ. వంగదేశీయు లిప్పు డీభంగపాటుఁ
 గాంచి పంచములను గారవించుచున్న
 వారు; మరియు, మహారాష్ట్ర ప్రజలుఁగూడ
 యుక్తరీతినిఁ బ్రేమించు చున్నవారు. ౧౦౪

ఉ. మాలకులంబు కన్నఁ గనుమాలము గల్గిన బాశులెన్నో వై
 మాలముగాగ నున్నను, సమస్త జనంబులు మాలవారిసే
 తేలిక చూపు చూడఁ గలదే తగు కారణమేది యెస? నే
 కాలమునందో మాలకుఁ గల్గెను నీచత; నాఁటినుండియున్
 జాలుగ వచ్చుచున్న యది చాలశకంబులనుండి, యెవ్వ రీ
 జోలికి రారు, సత్యమును జూడఁదలంచిన యెవ్వరైన నీ
 “మాలల కెట్టు లేర్పడియె మైల”! యటంచును బ్రశ్ననేయ, మా
 మాలుగ వచ్చుచున్న దని మూల్గుట మాత్రమెకాని, యిట్టి దీ
 మాలలయందు లోపమని, మాలలుచేసిన పాపమంచు, నీ
 మూలముచేత మూలను ముట్టఁగరా దనువారులేరు; ఈ
 వేళను మాలవారికినిఁ బెక్కులు హీనకులాల వారి కే
 లీలఁ బరీక్షచేసినను లేకము భేదముకదై? యింతకున్
 మాలలసేచఁగాఁ బ్రజల మాధ్యమె హేతువుగాఁగఁదోచు; నిం
 తేల నెటాలుదేశమునఁ దెల్లని వారికి నల్లవారిపై
 ప్రీలకయున్న యిర్ష్యయును ద్వేషపుబుద్ధియు లేదు గాన, నీ
 మాలలవల్ల దోష మణుమాత్రము లేదని బోధ చేసినన్

వేలము వెట్టిగాఁ బ్రజలు నేఁపక తక్కిన నిమ్ను జాతులన్
 మాలిమిఁ జూచినట్లయిన మానక చూతుగు కాన, సద్విజ్ఞుల్
 మాలల పుట్టుపూర్వములు, మాలలు నీచతఁగన్న హేతువుల్,
 మూలము ముట్టగాఁ బ్రజకు బోధయొనర్పరె? మేలుఁ గూర్పరే? ౧౦౫

ఉ. పామరులైన హిందువులు వందలువేలును నన్యధర్మమున్
 దాము గ్రహించుచుండటకుఁ దక్కులమున్ మన యగ్రవర్ణముల్
 వేమరు నీచభావమున వేసరఁజేయుట హేతువైననున్
 దానుసవృత్తిమై బరమతస్థులు హిందుమతంబుమీఁదటఁ
 దీమసమొప్ప మోపు నపనిందలు సాయములొనుగాన ను
 ద్దామయశంబుగన్న స్వమతంబు మహాత్వము చాటి చెప్పిబో
 ధామృతవృష్టి లోకమును దన్ని విచూఢుల సంశయంబులఁ
 శ్రీమహితాత్ములై తొలఁగఁ జేయరె? సత్యమెఱుంగఁజేయరే? ౧౦౬

ఉ. జ్ఞానవిహీనతఁ శ్వపచ జాతుల కీదురస్థ కల్గె ను
 జ్ఞానధనంబు విద్దియ యొసంగును కావున విద్య నేర్పినఁ
 మానవధర్మముల్ దెలిసి మానుగ వర్తిలి యీమతంగఞుల్
 మానవులై చరింతు రభిమానము మానము జ్ఞాన మేర్పడఁ. ౧౦౭

గీ. ఈయువాయంబుఁ దలఁచి దేశీయులందు
 సంఘభక్తులు, సంఘ సంస్కారపరులు
 మాలలకు జ్ఞాననేత్రంబు మమత నొసఁగ
 జతనములు నేయుచున్నారు శక్తికొలఁది. ౧౦౮

గీ. పంచముల దుస్థితినిఁగాంచి పరితపించి
 వారి దీనతఁ బాపఁగాఁ గోరియున్న
 సజ్జనుల సత్కృపను పాతశాల లెన్నొ
 వెలసినవి; యెల్లెడల నింక వెలయఁ గలవు. ౧౦౯

గీ. ఇతర జేకీయు లగు క్రీస్తుమతమువారె
 మాలల యభాగ్యతకుఁ జాల జాలించెంది
 వారి బాగునకై శ్రీమంపడుచునుండ
 మన ముపేక్షవహించుట మంచిదగునే?

౧౦౯

చ. అరయఁగ వంగ నేశమునయందు వసించెడు నామశూద్రు లి
 తరగతిలోనివార లెకదా! మనసంఘమువారు వారి నా
 దరణము నేయగుంజిన కతంబుననేకద! వేన వేలుగాఁ
 దురకలఁ జేరి హిందువుల దూఱుచు నుండిరి మేఱమీఱుచుకొ. ౧౧౦

క. మలకలలోపలఁ గొంచెఱు

కలసిరి హిందువులు మఱియుఁ క్రైస్తవులందుకొ
 గలసి రికఁ గలయుచుండిరి
 వెలివేయుచు మన మగౌరవింఁచుటవలనకొ.

౧౧౧

చ. ఇతర మతంబులందు మన హిందువులంపఱు చేరుచుంట యా
 మతములలోన నుండు పరమార్థ మెఱింగియె కాదునుండి! ఈ
 మతమున నెట్టిలోప మణుమాత్రము కద్దని కాదు సుండి! స
 మృతముగ వార లందఱి సమానముగాఁ గనుచుంట; హిందువుల్
 హితమతిఁజూడకుంటయును హేతువులీంతయధార్థ మెంతయుకొ. ౧౧౨

చ. పరువుగ నెల్లవారి సమభావమునకొ మన మాదరింపమికొ
 దూఱుచుగఁ బామరుల్ పరమతంబులలోపలఁ జేరుచుండి రి
 కరణినిఁ గోట్లకొద్దిప్రజ క్రన్నన నన్యులఁ జేరి పోయినకొ
 హరహర! దుస్సహంబగుచు నైందవసంఘము రూపుకూయదే? ౧౧౩

సీ. సర్వ సమత్వంగాఁ జాటుటచేఁగదా

క్రైస్తవ మత మెల్లకడల నిండె!

సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుటచేఁగదా

పౌద్ధధర్మము జగద్వ్యాప్తమయ్యె!

సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుటచేఁగదా
 ఇస్లాము మత మెల్లయెడల వెలసె!
 సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుమిచేఁగదా
 హిందూమతంబు నశించుచుండె!

తే. ధర్మమణియైన హిందూమతంబునందు
 సర్వమంగళ మయ్యెనే సర్వసమత ?
 లేదు! లే! దది లేక పోలేదు! గాని
 ఆచరణలేక “ఉండి లేనట్టె” యయ్యె.

౧౧౪

సీ. మన మెంత మాలల నణఁగఁద్రొక్కిన వారు
 తొన్న త్యమును బొందుచున్నవారు
 దైవ సత్కృపను విద్యాభ్యాసమును జేసి
 గురుద్యోగములు చేయుచున్నవారు
 జ్ఞానంబు వదలి నాగరకత్వమున మించి
 యురుశుచిత్వము నొందుచున్నవారు
 పరమతంబులఁ జేరి సకలప్రాపుననుండి
 సన్నతులను జెందుచున్నవారు

తే. వారి కొక్కింత యధికారపదవి వచ్చె
 నన్నఁ దలమీఁదివేల్పు లొచున్నవారు
 వారి నిపుడేని మసలోనఁ జేరనీయ
 నొప్పుకున్న దేశమునకు ముప్పురాదె?

౧౧౫

సీ. ఆర్య సామాజికు లతిదయాదృష్టి నం
 త్యజులఁ బ్రోవఁగ దీక్షఁ దాల్చినారు
 బ్రహ్మసామాజికుల్ ప్రబలానురాగులై
 వారిపైఁ దమ చూడ్కఁ బఱపినారు
 సమత దివ్యజ్ఞాన సామాజికులుఁగూడ
 వారిఁ గాచెడు కోర్కె మీఱినారు

రామకృష్ణ వివేక సామాజికులు సదా
వారి యభ్యుదయంచె కోరినారు

గీ. అల బకోడా మహారాజ తిలకు వంటి
స్వపరిపాలితసంస్థాన సత్ప్రభువులు
సీతపురి నూర్యరాయాది పృథివి పతులు
వారి రక్షించుదారినే చేరినారు. ౧౧౬

మ. కలయక జూచిన నెంచు జమ్ములును దుంగల్ గాని బల్ చేట్లు, బు
ట్టలునుం, సుట్టలు, గట్టు, మిట్టలును జూడకారాని కొల్లెటి ధూ
ములలో దోమలబాధక బాపుకొను నేర్పుల్లేక ఘోరా ర్తిమై
నిలువక జాలని నోరుతేని పసులక వీక్షించి డెందంబు వి
హ్వలమై నిల్వన నీరుగాఁ గరఁగి హా! హా! యంచు నిట్టూర్చి య
గ్గలఁపుం జాలినెఁ జెంది తత్పతులకుక గంఢాతివారించి యె
వ్వలనక సౌఖ్యముఁ గూర్చు బెక్కుశిలలక బాతించి పుణ్యాత్ములక
బలుపుణ్యాత్ముఁ డఱున్న కీర్తిఁ గనె నెవ్వఁ డానృసింహాప్పరా
యలు జన్మించిన యాంధ్రదేశమునఁ గట్ట! యట్టి కారుణ్యము
ర్తులు, గర్వాత్ము, లుదార సాహసులు, ధీరుల్, కార్యశూరుల్, మహో
జ్జ్వలకీర్తుల్, సుచరిత్రు లెవ్వరయినక జన్మించి, యిమ్మందభా
గ్యుల, నీమాలల నుద్ధరించి, కృతకృత్యులఁ బ్రకాశింపరే? ౧౧౭

సీ. మన ప్రభుత్వంబువా రనుకూలురై పంచ
ముల నుద్ధరింపఁగాఁ దలఁచినారు.

పంచమబాతికి బ్రహ్మబాతికిఁ గూడ
శాసనా లొకరీతిఁ జేసినారు

మాలల బతుల కిమ్మడిగా గనం బిచ్చి
పోత్రాసామును జేయుచున్నవారు

అందఱిలోడ న్యాయస్థానములయందు
నన్ని స్వత్వము లిచ్చియున్నవారు

తే. సరి సమానంబుగా నెల్లజాతులకును

బన్ను బంధులు విధియించుచున్నవారు

ధూమశకటాదులను లోపమేమి లేక

యెల్లరికి నొక్క యధికార మిచ్చినారు.

౧౧౮

సీ. మనుపరే! యానిక్కుమాలిన మాలలఁ

గరుణాంతరంగులై క్రాలవారు

పెనుపరే! యానిరుజేది మాతంగుల

దీన బాంధవదీక్షఁ బూనువారు

కావరే! యీకనికరపు బానిసలను

బరమ ధర్మాక్షులై పరగువారు

ప్రోవరే! యీతేళ్ళబోని మానిసులను

బుణ్యచారిత్తులై పాలుచువారు

గీ. ఆదిరింపరే! యీశునిభాదిసులను

సతత లోకోపకారులై బ్రతుకువారు

దాపుఁజేర్పరే! యీ చిరదాస్యయుతుల

నార్త రక్షణ శీలులై యలరువారు.

౧౧౯

తే. నిమ్ను జాత్యుద్ధరణ మన్న నీచజాతి

జనులకును జ్ఞానధనమిచ్చి జడతమాన్చి

మాధ్యమును మడ్డితనమును మాయఁజేసి

హైందవులకెల్ల సభ్యత నలరఁజేసి

ప్రజలలో భ్రాతృభావంబుఁ బాదుకొలిపి

భారతకుటుంబమున కాత్మబలముఁజేర్చి

యేకజాతీయతాభావ మెలయఁజేసి

తోడి మతములలోన హిందూమతంబు

నఖిల జాతులలోపల నార్యజాతి

గౌరవంబును సత్కీర్తి వేరుఁగాంచి
 యభ్యుదయ మొదఁజేయు నుద్యమముగాని
 సకల కులములు గలిపెడు చర్యగాదు.

౧౨౦

నీ. పంచనూదుల నుద్ధరించు ప్రయత్నంబు
 జల్లిమాటలనల్ల జరుగఁబోదు !
 ఉనితమై తగునట్టి యుత్తమ విద్యతోఁ
 జర్మకారక పరిశ్రమము నేర్పి
 తెలుఁగు నీమల నెల్లెడలఁ జర్మసామగ్రి
 నిర్మించు శాలలు నిలుపవలయు !
 నిలిపి చర్మపు వస్తువులు సిద్ధపరిపించి
 యన్యదేశ్య ప్రవాహ మాపవలయు !

శ్రీ. ఈవలయు మాలలకు సౌఖ్య జీవనంబు;
 సధికధనమూల మీకార్య మగుటకతన
 నాంధ్రసూర్యనివంటి యౌదార్య ధుర్యు
 లీ మహోద్యమమున కూత మియ్యవలయు !

౧౨౧

నీ. నుడువలేదు సుమండి! కడజాతివారింట
 భోజనంబులు నేయఁ బోలు ననుచు
 పలుకలేదు సుమండి! పంచమజాతితో
 స్నేహంబు లేప్రాద్దు నేయఁ డనుచు
 చెప్పలేదు సుమండి! చేరి మాలలతోడఁ
 బొందుగా వియ్యంబు లందుఁ డనుచు
 ఆడలేదు సుమండి! యంత్య వర్ణజాలను
 విందు వేష్కలకు రావింపుఁ డనుచు

శ్రీ. ఆర్యచరులార ! సహభోజనాచికములు
 సహజ సద్భావ సంపద సమముగావు !

ఐకమత్యంబు సమహర్షి యలరఁజేయ
సానుభూతియె యన్నింటిసరి సుమండీ!

౧౨౨

సీ. అన్ని జాతులకు విద్యాదానమును జేసి

జ్ఞాన సంపదఁ జెంపఁ బూనరయ్య!

ఎన్ని కులములున్న హిందువు లందఱు

నేకజాతి యటంచు నెంచుఁడయ్య!

నీచ వంశజు లెల్ల శౌచ, మారోగ్యంబుఁ

జెందు సాధనములు జేయరయ్య

ఆపన్ను లై యున్న యంత్యజన్ములకై నఁ

దోడు పాటొనరింపఁ జూడరయ్య!

జే. ఆర్యు లేగిన దారుల నరయరయ్య!

ఉన్న తాదర్శమున దృష్టి యుంచరయ్య!

మనసులో భేదభావముల్ మరువరయ్య!

హిందు జాతినిఁ బునరుద్ధరింపరయ్య!

౧౨౩

ఉ. మాలల భావికాలదశ మాన్యతరంబు, మహోన్నతంబు నై

క్రాలెడు; నిందు సందియముఁ గాంచఁగ నక్కఱ లేదు, దైవ మీ

లీలఁ బరీక్ష నేయుచుఁ జలింపక యొర్పుచుఁ దన్ను గొల్చు సం

శీలుర నుద్ధరించు నని చెప్పవొళో మన వేదశాస్త్రముల్! ౧౨౪

గీ. మనము మాటను దక్కించుకొనకయున్నఁ

గార్య మాఁగదు, కాలమే గడవఁ జేయు

దేవుఁడే సాయమును జేయు దీనతతికిఁ

జేరి తోడ్పడరయ్య! దేశీయులార!

౧౨౫

ప్రార్థన.

ఉ. మాలల గోల భాగవతమా, మరి భారతమా, వినంగ; మా
కాలము వోవుటే ఫలము కాకింక పుణ్యము! పూరుషార్థమా;
“మాల లటంచుఁ బేర్కొనిన మాత్రనే పాపమువచ్చు”నంచుఁ బ్రా
ల్మాలక, మీర లీబయిసిమాలిన దీనుల నాలకింపుడీ!

నిరుద్ధభారము

- నీ. సరస దయా సత్య శౌచ సంపదిలాప్ప
 వర్తించు ధూసురస్వాములార!
 ఘనమైన దేశపాలనశీలమున మించి
 పరగడి క్షుత్రియప్రభువులార!
 భాగ్యభోగ్యంబు లొప్పగ దానకర్ణులై
 తనరారు సైశ్వరత్నమ్మలార!
 కాయకష్టమున దేశియపుచ్చికి ధన
 ద్రివ్యముల్ గూర్చు మాద్రవిరులార!
- గీ. దీనజనులము; మేము మీ దేశజులము;
 ఆదివారము మీకు; మీ సోదరులము;
 పతితులైనాము; మాదు గుర్గతిం దొలంది,
 జ్ఞానధనమిచ్చి మముఁ బ్రోవఁ బూసరయ్య!
- నీ. రాజ్యాంగ తంత్రజ్ఞ రాజి మెచ్చుఁగ ధరా
 రాజ్య మేలిన మహారాజులకును
 జ్ఞానప్రదాయక గ్రంథకోటినిఁ గూర్చి
 సత్కీర్తి వడిసిన సత్కవులకు
 విజితేంద్రియత నొప్పి వీతరాగతి మోక్ష
 మాఁగ్గ దిర్భకులైన మూసులకును
 సకల జీవన సౌఖ్య సాధనంబులు జూపు
 లోకజ్ఞు లగునట్టి లౌకికులకుఁ

తే. దావలంబైన మావంశ మీవిధానం

గేలంబైన దుస్థితీ గీడ్వడంగ

నావిలంబయ్యెమా మదు; లేవపడక

క్రేవలంజేర్చి, సత్కృపకా బ్రోవరయ్య!

౨

సీ. కుక్కలకంటె దక్కవవారి మైతిమా!

మమ్ము మీ వాడల మసలనీరు

కాకులకంటె జుల్కనివార మైతిమా!

మమ్ము మీదవ్వుల మసలనీరు

పిల్లులకంటె బాపిషుల మైతిమా!

మమ్ము మీయిండ్లలో మసలనీరు

దున్నలకంటె నెంతో నీచ మైతిమా!

మమ్ము మీ వాకిండ్ల మసలనీరు

తే. లేళ్ళకంటెను గోళ్ళ పొట్టేళ్ళ కంటె

మీకుం గొఱగాక పోతిమా! తాకనీరు

సుగుణమణులార! న్యాయంబుం జూడరయ్య!

మేము మీ సోదరులము మమ్మోరురయ్య!

3

సీ. ఇలువీడి పయనంబు లేగుదంచెడివేళ్ళ

నెదుగ నేరికిం నారపిల్లరాగు

నాటకంబులు, సభల్, నెచ్చువినోడముల్

వేడుకతోడ జూడ నెళ్లరాదు

పర్యవేళలనైన భక్తితో దేవతా

దర్శనంబును జేయఁ దలపరాదు

పదిమంది నడచెను బాటగదా యంచు

నడువీధిలో నైన నడువరాదు

ఆ. ఊరివారితోడ నీరాటరేవుల

స్నాన మాడరాదు, జలముం గొనఁగ

రాదు, మాట లాడరాదు శిష్టలతోడ;

మేము చేయు పాప మేమిటయ్య!

౪

సీ. శుచిలేదనుచు మమ్ముఁ జూడరాదందురా

పరిశుభ్రతను మాకుఁ గలపరాదె!

పరమనూర్ణులు మీరు పనికిరారంగురా

తెలివిజేటలు మాకుఁ దెలుపరాదె

సద్గుణంబుల మీరు సాటిరారందురా

మసిత బుద్ధులు మాకు మప్పరాదె!

కరము నీచులు మీరు కలయరా నందురా

నెఱతనంబును మాకు నేర్పరాదె!

తే. అతి దరిద్రులగుట గోతు మందుకేని

సిరి గలుగు మార్గములు మాకుఁ జెప్పరాదె!

ధూతదియ యుంచి, పటు సానుభూతి మించి

శ్రేయములు గూర్పరయ్య! దేశీయులార!

౫

సీ. త్రాగుబోతు లటంచుఁ దప్పెంచబోదురా

మద్యపానము లిఁకెంతమంది లేరు!

గొడ్డుమాంసము దినే మడ్డివా రందురా

మాంసభక్షకు లెంతమంది లేరు!

నీనుంబు లెఱుఁగని నీచుల మందురా

మాపంటివా రెంతమంది లేరు!

నిత్యనేవకులంచు నిరసెంతు మందురా

మందభాగ్యు లిఁకెంతమంది లేరు!

తే. ఉచితరీతిని భాషించు నొప్పించు

లేనివారని మన్నింపరేని, యితర

మనుజులం దట్టివా రెంతమంది లేరు!

మమ్ము జుల్మనజేయ మూలమ్ము గలదె!

౬

సీ. మము మీరు వెలికిసి మన్నింప కుంటచే
 నూరిబైటను మేము చేరవలసె
 పరిశుద్ధతను మాకుఁ గఱపకుండుటచేత
 మాలిన్యమున మున్ని తేలవలసె
 చదువు చెప్పక మమ్ము వదలివేయుటవల్ల
 నజ్ఞానకూపముం దణఁగవలసె
 నీశు లేమియు మాకు నేర్పకుండుటచేత
 గున్నీతిలోఁ బడి దొర్లవలసె

తే. మన మతంబునఁ గల ధర్మ మర్మములను
 జెప్పనికతాన నన్యులఁ జేరవలసె
 కలసి చేఁదోడు వాఁదోడుగా మెలంగు
 మమ్మిటు లుపేక్షనేయ నేమిమ్ముగలదె!

౭

సీ. మడ్డివారని కన్న బిడ్డల నెందేని
 ప్రేమింపకుండురే చెఱ్ఱులేని ?
 క్రూరచిత్తులటంచుఁ గొడుకుల దయమాని
 పోషింపకుండురే మూర్ఖులేని ?
 అప్రయోజకులంచు నాత్మసంతానంబు
 విడనాడఁజూతురే నెడఁగులేని ?
 జ్ఞానకూన్యులటంచు సూనులఁ బగఁబట్టి
 తెగనాడఁజూతురే ముగుడలేని ?

తే. ఎట్టిలోపంబు లెన్ని చూపట్టుచున్నఁ
 దలఁపక సహించి పరమశాంతము వహించి
 కన్న బిడ్డలవలె నెంచి కరుణ నించి
 మమ్ము మన్నించి పెంచరే! మాన్యులార !

౮

సీ. చదువు గల్గినఁ గదా! సదసద్వివేకంబు
 తోఁ జాకచక్యంబు తొంగలించు

ధనము గల్గినఁ గదా! సునతర వ్యవహార
కాశల్యమహిమంగా కాసుపింఱు

శిక్షగల్గినఁ గదా! చిర సాంప్రదాయక
సద్వర్తన స్ఫూర్తి సంఘటిల్లు

సాము గల్గినఁ గదా! శాత్రువోద్బిద్ధర్వ
నిర్వాపణ ఖ్యాతి నివ్వటిల్లు

తే. మాకు చదువీక, ధనమీక, మంచి శిక్ష,
సాము, గణపక; పామరుల, సోమరులని
మందులని, పందలని మమ్ము నింపిచేయ
నేమిఫల మున్న దయ్య! మాస్వాములార!

సీ. హరిషన్ దీవిలో మర్యాదచేయక
యలుసు చేసినయంతి నల్పులైరె?

సౌతాశ్రీకాలోన సమముగాఁ నొడక
నిరసించినంతనే నీమలైరె?

కనడా ధర్మిలో గౌరవింపక యచ
మానించి సంతనే హీనులైరె?

అమెరికా సీమలో నాదరింపక చిన్న
మాపు మాచిన మాత్రం బాపులైరె?

తే. భారతీయులు; వారి కెవ్వారు సాటి?

నాగరకులందు భరతసంతానమెట్లొ

భరతవర్షీయాలందు శ్వపాకులట్లై!

ద్యేష భావంబు మాని శోధింపరయ్య!

సీ. పురములలోనఁ గాపురము లుండఁగనీక
నడిదారిలోపల నడువనీక

పదిమందిలోఁ బాటు బడులకుఁ బోనీక

పొగబండ్లలోఁ బొత్తు పొందినీక

కృషికార్యముల స్వయంకృషి యొనర్పఁగనీక
 వాణిజ్య లాభముల్ వడయనిక
 నీమలవలె నెంచి, నిర్దయత్వము మించి,
 నా నాగశుల నవమానపరచి

తే. మిమ్ము మమ్మును నొక్కచించుముఁజేసి
 కష్టపెట్టిన సాతా శ్రీకసులనెల్ల
 దుర్జయులటన్న మీరలే వర్ణభేద
 మూలమున మమ్ము హింసించబోలునయ్య!

౧౧

సీ. పరమభక్తిని మీరు పఠించు శ్రీరామ
 నామమంత్రము నె యొన్నఁడు బఠించి
 మరియాదిగా మీరు ధరించునట్టి యె
 దముననే యొప్పుడు వస్త్రములు దాల్చి
 గుటిమీఱ మీరు గైకొనునట్టి శ్రీమణి
 శ్రీచార్ణములె ఘాలనీమఁ జేర్చి
 అతిశయంబుగ మీర లాచరించెనునట్టి
 సరణినే కేశవాశములు దాల్చి

తే. మీదు హిందూమతంబునే మిగులనమ్మి
 తవిలి ముప్పదిముక్కటి దైవతముల
 నేవచేసెడు మ మ్మిట్లు చేరకుండుఁ
 గొట్టుటిది ధర్మమే ! ఆర్యకులజులార !

౧౨

సీ. అగ్రవర్ణములవా రధికులంచుఁ దలంచి
 యతివిధేయతఁ బూపినన్ని నాశుభ
 బ్రాహ్మణు లందఱుఁ బరమదైవములంచు
 నతిభక్తితో మ్రొక్కినన్ని నాశుభ
 బ్రాహ్మణ పాదతీర్థము టావనంబని
 యతిమోచమునఁ ద్రాగినన్ని నాశుభ

ద్విజు లెల్లరును గొల్చు దేవతాకోటిసే
 యతిహర్ష మునఁ గొల్చి నన్ని నాశు
 గీ. డవులకుఁ దోలి; యన్యమతస్థులగుచు,
 ద్విజుల, ద్విజుడై వతంబుల ద్వేషబుద్ధి
 గలిగి నిరసించునాఁడు పుల్క సుల నెల్ల
 గౌరవించెద రిది యేమి గడుసుఁ దనము? ౧౩

నీ. మాకు మీరు మతంబు మప్పకుండినేను మీ
 మతమె మా మతమంచు మదిని దలఁచి
 వెలివేసి మీరెంత వెలువరించుచు నున్న
 నశ్రాంతమును మిమ్మె యనుసరించి
 అడయులై మమ్మెంతి యణఁగఁద్రొక్కుచు నున్న
 నుద్ధరించెదరంచు బుద్ధి నమ్మి
 చదువీక దుస్సహజ్ఞానాంఘ్రువందు ద్రో
 సినను మాగురులంచు నేవచేసి

తే. మేము మిము వీడకున్నాము మేకలట్లు
 కటికితనమున మమ్మిట్లు గాసిబెట్టు
 తగవుగా, దింక మాకు విద్యల నొసంగి
 దయ యొసంగఁగఁ బ్రోవరే దాతలార! ౧౪

పీ. దూరదూరంబుగాఁ దొలఁగు చుండెడు నాఁడు
 సరసఁ గూర్చుండంగ శక్తుఁడగును
 మడివేళ స్మరియింపఁ బడరానివాఁడు హ
 స్త స్పర్శమున కర్హ తను విహించు
 అవశంబుచే నైన నంటఁ గూడనివాఁడు
 కలసి వర్తింప యోగ్యతను గాంచు
 దర్శనంబున కైనఁ దగనట్టివాఁడు మి
 త్ప్రీత్యంబునకును బాత్రతను దాల్చు

గీ. క్రైస్తవుండైన మాత్రం బుల్కసకులుండు
మన మతంబున కటువంటి మహిమ లేదే?
దురిత చరితులకెల్ల హిందూమతంబు
శరణ మిడలేదనుట దుర్వ్యసంబుగాదె!

౧౫

నీ. కాపురంబులు చేయఁగాఁ జుట్టుగుడిసెలే
కాని లోగిళ్ళు లెక్కకును లేవు
చెలఁగి కట్టంగ మాసిన చింపిగుడ్డలే
కాని వల్వలు కొంచెమైన లేవు
త్రావంగ నూకల జానయు, గంఠియే
కాని యన్నమును శాకములు లేవు
సొగసుగాఁ దాల్ప గాజులు, బూసపేరులే
కాని బంగరునగల్ లేనె లేవు

గీ. పంట పండింపఁగా నూరివారిచేలే
కాని సొంతంబు లెందును గానరావు
అకట! మా ఘోర దారిద్ర్య మొకరికైన
జాలి పుట్టింప దాయెనా? శ్రీలులార!

౧౬

నీ. ఆకలి చిచ్చుచే నడలి చచ్చినఁ గాని
మాలల కొక యన్నశాలలేదు
నో రెండుకొనిపోయి దోరుచున్నను గాని
మాలల కొక పాఠశాలలేదు
ఘోరశోగములచేఁ గూలు చున్ననుగాని
మాలల కొక వైద్యశాలలేదు
అచ్చరాలను నేర్వ ముచ్చటైనను గాని
మాలల కొక పాఠశాల లేదు

గీ. దిక్కు మొక్కును లేక ప్రుందిననుగాని
మాలలకు నొక్క రక్షణశాల లేదు

దానవీరులుగల హిందుధాత్రియండు!
ధర్మహోనియో మాలకు ధర్మమిశులు!

౧౭

సీ. మా మడ్డితనము మా మాలిన్యమును పాడె
డయ రొదిట్టయ్య! పధర్మలూర!

మా యవివేకత మా నీచితను పాడె
జాలి లేదాయెనా! సరసులూర!

మా యిండ్లు వాకిండ్లు మాదరిద్రతఁ పాడె
హృదయంబు కరఁగదే! సదయలూర!

మా వాలకంబులు మాదుస్థితినిఁ పాడె
గన్నీరు గారదే! యన్నలూర!

గీ. మమ్ము మన్నించి యుద్ధరింపఁగను మీకు
బుద్ధి పుట్టక పోయెనే! పుణ్యలూర!
మేము మీ సోదరులమన్న మేలిమాట
చిత్తమునఁ దోచలేద! దేశీయలూర!

౧౮

సీ. వాత్సల్యమున 'నాత్మవ త్వర్విభూతాని'
యను పల్కు మనమునం దరయరయ్య!

ఆరికొ 'బరోపకా రాగం శేనీర' మఁ
పలుకు మీ మదిలోన నిలుపరయ్య!

కరుణమై 'బాపాయ పరసిడన' మ్మను
నీతి డెందమునకొ గణింపరయ్య!

సారిది 'సర్వే జనా స్సుఖినో భవం' తను
ధర్మంబు నెదలోనఁ దలఁపరయ్య!

తే. మాపయిని సర్వసమతను జూపరయ్య!
కూర్మి మెయి మాకు మే లొనఁ గూర్పరయ్య!

మమ్ము బాములఁ బెట్టక మనుపరయ్య!
మాకు సౌఖ్యంబు సమూర్చి సాకరయ్య!

౧౯

సీ. మోయకున్నది మిమ్ము మోయునట్టులు మమ్ము
 భూమ క్షమకు దీవి భూమిజేవి
 మీకు వెన్నెలఁ గాచి మాకుఁ గాయుటలేదె!
 చలువల పరసీమ చందమామ
 మీ మీఁదనే గాని మామీఁద వీవఁడే
 సరస సౌరభశాలి చల్లగాలి
 వెలుఁగు వేఁడియు మీకుఁ గలిగించి మా కీఁడె
 భివ్య సౌఖ్యకరుండు భాస్కరుండు

తే. కురిసి మీపైని మాపైనిఁ గురియకున్నె?

సకల సస్యావన సుకీర్తి జలవమూర్తి

దైవదృష్టికిఁ బక్షపాతంబు లేదు

సృష్టి నీక్షించి తెలియరే! శిష్టలార!

౨౦

సీ. మీకుఁ బంటపాలాల మా కరణ్యములందు
 నాహార వస్తువు లమరు నొక్కొక్క?

ఫల వృక్షములు రుచ్యఫలములు మీకిచ్చి

చేదుపండ్లను మాకుఁ జేర్చునొక్కొక్క?

నదులు శుద్ధంబైన యుదకంబు మీకిచ్చి

కసటు జలంబు మా కొసఁగు నొక్కొక్క?

మీకుఁ దియ్యనిపాలు మేకొల్పు గోవులు

వట్టినీళ్లను మాకు వదలునొక్కొక్క?

తే. వహ్ని మీశాకపాకముల్ పచనపరచి

మాకుఁ బచనంబు నేయక మానునొక్కొక్క?

సృష్టిలో లేని వలపక్ష మేల మీకు?

శిష్టజనులార! వేగ వర్తింపరయ్య!

౨౧

సీ. మామీఁద సోఁకి మీ మైమీఁద సోఁకడ!

గాలి కించుకయేని మైలగలదె!

మేము నిల్చినచోట మీరు నిల్చుటలేదే!
భూమి కొక్కింతేని మట్టుగలదే!

మేము చేకొనువెన్న మీరు చేకొనలేదే!
యానీటి కింతేని నంటు గలదే!

మేము మట్టినదాని మీరు మట్టుటలేదే!
యగ్ని కిండుకయేని నెద్దుగలదే!

తే. వాడలే మేమువాడిన బాస మీరు!

తాకలే మేము తాకిన ధనము మీరు!

విశదముగఁ జూడ వానికి నశించి గలదే!

మాకు వెలి యెట్లు వచ్చెనో మాన్యులార!

౨౨

సీ. మీ తల్లిదండ్రులు మిమ్ముఁ గాంచినరీతి
మాతల్లిదండ్రులు మమ్ముఁ గనరె!

మీ మేనులందు మా మేనులవలె రక్ష
పలంబులే గాక పాలుగలవె!

కష్టసుఖాలు మీకాయంబులకె గాని
మాకాయముల కేమి లేకయున్నె!

సర్వేంద్రియంబులు సరిసమంబులుగాక
హెచ్చుగా బ్రహ్మ మీకిచ్చినాఁడే!

ఆ. ఒక్కటే కులంబు! నొకటే కుటుంబము!

నొకఁడే దేవుఁ! డాత్మ యొకటే పుణ్య

మొకటే! పాప మొకటే! యొకటే! పుట్టుపు! మృత్యు

నొకటే! తెలియుఁ డెల్లరికిని ద్విజులు!

౨౩

సీ. పాపశాలల మాల బాలకు లిరువంకఁ

గదియంగఁ గూర్చుండి చదువవచ్చు!

రైలులో, సంతలో, రహదారి పడవలో

మాలలఁ గలసి ద్రిస్ఫురఁగవచ్చు!

ఆసుపత్రులలోన, నంగళ్లలోన మా
 తంగుల తీర్థంబు త్రాగవచ్చు!
 క్రైస్తవ మతములోఁ గలసిన నూలఁ డు
 ద్యోగియై రాఁగానె మూఁగవచ్చు!

తే. పంచములు తెచ్చి యిచ్చిన ఫలములైన
 బ్రాహ్మణోత్తములెల్ల సాపడఁగవచ్చు!
 నీశ్వరునికైన నైవేద్య మిడఁగవచ్చు!
 మాలకు నిట్టివేళల మొలలేదె?

౨౪

సీ. పాగబండ్ల నోడలఁ బోవుచో నొకరీతి,
 పడవల నెక్కునప్పు డొకరీతి,
 నడిదారిలోపల నడచుచో నొకరీతి,
 యొగిఁ దీర్థయాత్రలం దొక్కరీతి,
 సంతల కేతెంచు సమయాల నొకరీతి,
 యొనర బట్టణములం దొక్కరీతి,
 పల్లెటూళ్లందున్న పట్టులం దొకరీతి,
 యగ్రచోరముల వేరైన రీతి,

తే. తాకికోద్యోగవశులైన లాతీరీతి,
 యిట్టి యాచార మింక నెంచేని గలదె?
 యక్కరనుబట్టి నీమమా? యక్కటకట!
 చాలు చాదస్త మిది, ద్విజస్యాములార!

౨౫

సీ. పరమహర్ష మతోడ భక్షించుచున్నారు
 గద కాస్మపాలిటకొ క్లబ్బులందు
 బుద్ధిపూర్వకముగా భుజియించుచున్నవా
 రుగద రిశ్రష్మెంటు రూములందు
 ఆనంద భరితులై యారగించుచు నుంటి
 రిగద సోషల్ కేదరింగులందు

మేలి మాలిమివోడ మెసవుచుంటిరిగదా
చాల గార్డెన్ పారిటీలయందు

తే. స్నేహభావంబు వెలయ నుత్సేహ మొలయ
మెక్కుచున్నారుగాదో పిక్ నిక్కులందు
సకలజాతులవారు సంశయము దక్కి
కులము లపు డెందు బోవునో తెలుపరయ్యు!

౨౬

సీ. కలుగరే మాలో నఖండశౌర్యాస్యులై
రాజ్యంబులేలిన రాచవారు!

పుట్టరే మాలోన బుద్ధిసంపన్నులై
విద్యావిలాసంబు వెలయువారు!

లేరె మాలో యోగలీలా వినోదులై
ఘన తపోమహిమచేఁ గ్రాలువారు!

నెగడరే మాలోన నీతివిస్ఫీతులై
శీలశాలితఁ బ్రకాశించువారు!

తే. ఉదయ మొందరె మాలోఁ బరోపకార
మానిత ప్రతమున ధన్యులై నవారు!
తక్కుఁగల వర్ణములకన్నఁ దక్కువనఁగ
లోపమేమైన మాయందుఁ జూపఁగలరె?

౨౭

సీ. ప్రాలు మాలక పాటు పడెడు వార మనంగ
విస్తరించిన నేద్యవృత్తి సాక్షి!

ఘన పరిశ్రమలందు గడిఁదేరితి మనంగ
మాలనూ లను మేలిమాట సాక్షి!

బహుళ విద్యామర్మ పారీణుల మనంగ
ననవద్య హృద్య వాద్యములు సాక్షి!

విశ్వాసబుద్ధిచే వెలయువార మనంగఁ
జిరసమాగత రాజనేవ సాక్షి!

తే. నీతిచే వన్నె కెక్కిన జాతియనఁగ
 మాయమర్కంబు లెఱుఁగని మనసు సాక్షి !
 తక్కుఁగల వర్ణములకన్నఁ దక్కువనుచుఁ
 దీసివేసిన పని యేమొ, తెలుపరయ్య!

౨౮

సీ. చెమటోడ్చి నేద్యంబు చేయువారము మేము
 పంటలెల్ల భుజించువారు మీరు
 పశువులనెల్లఁ గాపాడు వారము మేము
 పాలు పెరుఁగుఁ ద్రాగువారు మీరు
 పెద్దతోటలు వేసి పెంచువారము మేము
 పండ్లారగించెడివారు మీరు
 ముచ్చెజోడు లమర్చి తెచ్చువారము మేము
 వానివల్ల సుఖించువారు మీరు

ఆ. ప్రతిదినంబుఁ గవ్వపడెడువారిము మేము
 ఫలము లనుభవించువారు మీరు
 వాడఁదలఁచినారె పనిముట్లవలె మమ్ము!
 మనుజులనెడు మాట మఱచినారె!

౨౯

సీ. పాలేర్ల కియ్యంగ వలసి వచ్చిన కొల్చు
 పిచ్చకుంచాలతో నిచ్చువారు
 పాలేర్లు తీర్చెడు బదులు కొల్చును గొల్వఁ
 బెచ్చకుంచము లెంచి తెచ్చువారు
 బదులిచ్చినట్టి యేఁబది కుంచముల కొక్క
 పదిఁజేర్చి పద్దులు వ్రాయువాకు
 అక్కఱకై కొంత యప్పిచ్చి తక్కువ
 కూలి కెప్పుడు పనుల్ గొనెడువారు

తే. మాలకు సరిహద్దులో మాన్యమున్న
 గదుముకొని తమ పొలములోఁ గలుపువారు

నగుచు నేడ్పింతురే యిట్టు లక్కటకట!
రయితులార! దయారస రహితులార!

30

సీ. పాలిచ్చినన్నాళ్ళు పాలించి యావుల
ముసలివంచును ద్రోసి పుచ్చినట్లు
స్వారికై యుపయోగపడు గుఱ్ఱములఁ బెంచి
పెద్దవానిని విడ్చిపెట్టినట్లు
దుక్కి కక్కఱకై న దున్నల బోషింసి
వృద్ధత్వదశయందు విడిచినట్లు
బరువు మోసిననాళ్ళు బ్రతికించి యేస్థుల
వస్తుతనంబున వదలినట్లు

తే. పడుచుండనమున మావల్లఁ బనులు గొనుచు
నకట! మాయావనంబెల్ల నపహరించి
బల ముడిగినంతనే మమ్ముఁ దలఁప రహాహా!
రయితులార! దయారస రహితులార!

31

సీ. చనుమానమునఁ జేరి చనుఁబాలు తెగఁద్రాగి
క్రుద్ధత్వమున తొమ్ము గ్రుద్దినట్లు
కొల్లఁగా నున్న పాలెల్లఁ బిండుక క్రోలి
కోపించి పొదుగును గోసినట్లు
ఫలములెల్లను దుల్చి యెలమిమై భక్షించి
హూరత్వమునఁ జెట్టుఁ గూల్చినట్లు
అక్కఱయెందాఁక నందాఁక నిల్చి య
క్కఱఁదీర సత్రంబుఁ గాల్చినట్లు

తే. కావలసినన్ని పనులెల్ల మావలననే
యిచ్చకంబులు పలికి చేయించుకొనుచుఁ
గడకు మే మెందుకును కొఱఁగామటంచు
గాసియిడుట కృతఘ్నత గాదటయ్య!

32

సీ. ఒజ్జయే శిష్యు మే లోర్వఁ జాలనియట్లు
 కంచెయే చేనేయఁ గడఁగినట్లు
 హారమే సర్పమై ప్రాణమల్ గొనినట్లు
 గొల్లఁడే గొత్టెలఁ గోసినట్లు
 తల్లియే పిల్లపై దయను దప్పినయట్లు
 శరణమే నిప్పులు గురిసినట్లు
 ఇవ్వుదెవమె యవ్వుకవ్వంబు లిడినట్లు
 మిశ్నోఁడే మిత్తియై మ్రొంగినట్లు

గీ. తల్లిదండ్రు లన్నఁడమ్ముఁడ దాతలు
 దైవ మీ రెయనుచుఁ దలఁచి నమ్మి
 భయము భక్తి గలిగి పగలు రేలును మీకు
 నేవచేయు మమ్ముఁ జెలుపఁ దగునె ?

33

సీ. జీవహింసయో నిత్యజీవనంబుగ మన్న
 కటికివారలనైన గౌరవింతు
 పడుపుఁ దనంబె యెప్పుడు వృత్తిగాఁ గల్గు
 గడనక తైల నైన గౌరవింతు
 లంచపుగడ్డి కొల్లఁగ మేయు దుష్టాధి
 కారి పశులనైన గౌరవింతు
 కల్ల లే కూడుగాఁ గలిగివర్తించెడు
 గడుసు గొడ్డులనైన గౌరవింతు

ఆ. మంచివృత్తి గలిగి మానంబు విడువక
 నీతి గలిగి సత్య నిరతి గలిగి
 వెలయు మమ్ము నిట్లు వెలివేసి చుక్కనఁ
 జేసి గాసివెట్టఁ జెల్లునయ్య!

34

సీ. మేనెల్లఁ గడు నల్లనైనంత మాత్రాన
 మనుజుస్వభావంబు మాఱునొక్కొ?

మలినవేషముఁ దాల్చి మసలుచుండిన మాత్ర
 స్వేచ్ఛాభీరతియే నశించునొక్కొక్క?
 దారిద్ర్య దుఃఖార్త దళసున్న మాత్రాన
 నాశాంకురములెల్ల నణఁగు నొక్కొక్క?

కొనలేని దైన్యంబు ననుభవించెడు మాత్రఁ
 జారువశక్తి చల్లారు నొక్కొక్క?

తే. జ్ఞాననేత్రంబు లేనిమాత్రాన సౌఖ్య
 జీవనాపేక్ష చిత్తానఁ జేరదొక్కొక్క?

అకట! మా స్వామ్యములనెల్ల నపహరించి
 హింసఁబెట్టెద రెట్లు సహింతుమయ్య!

34

సే. ఏపుట్టగనుగొన్న నాపుట్టనా నేండ్లు
 నిరవుగా భావించు సరసులార!

ఏచెట్టుగనుగొన్న నాచెట్టు భగవంతు
 నెలవుగా నెంచు ధీలీతులార

ఏగట్టుగనుగొన్న నాగట్టు పరమేశు
 నిల్లుగాఁదలఁచు సుధీండ్లులార !

ఏమిట్టగనుగొన్న నామిట్ట జగదీశు
 నవతారముగ జూచు ననఘులార !

గీ. మృగముల ఖగంబులను సరీస్యపములందు
 చెట్టులను పుట్టలందును మిట్టలందు
 నీశ్వరుని లీలలను గాంచి యెసగుమీరు
 నరుల హింసించు రిదియేమి న్యాయమయ్య?

35

సీ. కోఁతిని గనుగొన్న ప్రీతితో హనుమంతు
 నంశగాఁదలఁచు పుణ్యాత్ములార,
 వృషభంబుగని వెంకటేశ్వరుండనుచు సం
 దీశ్వరుండని మ్రొక్కు నీడు్యులార,

కుక్క ధై రవుడంచు గురుతర భక్తితో
 భావించు కారుణ్య భావులార,
 గ్రద్దను గనుగొన్న గరిమతో విష్ణువా
 హసముగానెంచు ధర్మాత్ములార,

గీ. ఎలుక జూచి సాము దిలకించి

విఘ్నేశు వాహనంబు విష్ణుపాను పనుచు
 బాధచేయలేని సాధుశీలరు మీకు
 సాటివరుల మీఁద చలము తగునె!

32

సీ. చలిచీమ లెక్కడఁ జచ్చిపోవునో యంచు

నడుగులు మెల్లఁగా నిడెడువారు
 తీఁగెనుండిన పూవుఁ దెంపఁ జేయాడక
 కనులారఁ గని తృప్తిఁగనెడువారు
 మిగుల ముగ్ధియు నేలమీఁద రాలక చెట్ల
 నున్న పండ్లను గోయ నోడువారు
 మోయఁజాలక నొచ్చునో యన్న భయమున
 వాహనా లెక్కక వదలువారు

శే. దుష్టజంతులనైన శత్రువులనైనఁ

బట్టి వధియింపఁగాఁ గొంకువడెడువారు
 సాధుహిందువు లట్టినై జమును విడిచి
 తోడివరులను హింసింపఁ గూడునయ్య!

33

సీ. వర్ణముల్ మను వెన్ని వ్రాసెనో యొకమారు

ధర్మశాస్త్రంబును దడవరయ్య!
 మన పురాణంబు లేమనుచు బోధించునో
 శ్రమయెంచ కొకసారి చదువరయ్య!
 గీతలోఁ గృష్ణుఁ డేరీతిగాఁ జెప్పినో
 వేఁడెద మొకమాటు చూడరయ్య!

పూర్వచారిత్రల పోకడలెట్టిన్
విసువక యొకతూరి వెదికరయ్య!

తే. ఎట్టు లీపంచమకులంబు పుట్టినదియొ
తప్పక యెఱింగినది యెల్లఁ జెప్పరయ్య!
మీవలన నేర్పడిన జాతి మీరె రోసి
పాఱఁ దోలిన నది యెట్లు బ్రతుకునయ్య!

3౯

సీ. మాకు నైష్ఠవమిచ్చి మమ్మున్ఘరింపఁడే
మాననీయిండు రామానుజుండు
మతధర్మములు దెల్పి మున్నాఢ్యధరింపఁడే
శ్రీమదానందుండు చిరయశుండు
తన మతంబునఁ జేర్చుకొని గౌరవింపఁడే
నానకు శుద్ధవిజ్ఞానమూర్తి
స్వమతంబు విడకుండ సమత మన్నింపఁడే
యల వివేకానందుఁ డలఘు గుణుండు

తే. ధన్యులను జేయలేదె చైతన్యులాది
యైన మతకర్త లేకనాథాది భక్తు
లకట ! మీరిట్లు విడనాడి యడయలగుచుఁ
జిన్నబుచ్చెడి రిది యేమి శీలమయ్య ?

౪౦

సీ. కవికోకిలము తాత్త్వికవివేకి వాల్మీకి
యేవర్ణమున సుదయించినాఁడు ?
మానిమండల పితామహుండౌ పరాశరుం
డేకులంబున జన్మమెత్తినాఁడు ?
ధర్మసంవేది వేదవ్యాస మునిచంద్రుఁ
డేవంశమందు జన్మించినాఁడు ?
ధన్యుఁ డభ్యాత్మ విత్తముండు మాన్యుండు శుకుం
డేగోత్రమున సుద్భవించినాఁడు ?

తే. సత్యవతి జనియించిన జాతియేది ?

రోహిదాసుండు పుట్టిన గేహమేది ?

వారలెల్లరుఁ బూజ్యులై వరలలేదె ?

కులములేదని మహిమంబు కొలఁదివ డెనె ?

౪౧.

సీ. అభిమాన పుత్రికలని మాకులస్త్రీల

గాధిరాజ సుతుండె గారవించె

తన సభాస్థానమందునఁ బ్రవేశం బిచ్చి

యా హరిశ్చంద్రుడై యాదరించె

ఘనుఁడు మారోపంతుఁ డెను మహాభక్తుడే

మాజాతి కల్లుడై మైత్రిగూర్చె

పుడమివేల్పుకంఠె ముందు విందొనరించి

యల యేకనాథుండై యశముదెచ్చె

తే. వారు మావంటి మాలబు గారటయ్య !

వారు మీవంటి సత్కులల్ గారటయ్య !

మమ్ము వెలివేసి త్రోయ ధర్మముటయ్య !

చిన్నబుచ్చక మముఁ జెంతఁ జేర్పరయ్య !

౪౨

సీ. అలఘు శాపానుగ్రహసమర్థుఁ డగు మతం

గమహర్షి మాంశకర్త గాఁడె !

ఘనతర జ్ఞానియౌ కపిల మానీంద్రుండు

మాకొలమ్మునకుఁ గన్నాకు గాఁడె !

నందవరమ్ము నంఁఁముగ నేలిన వీర

నందుండు మాకు నందనుఁడు గాఁడె !

వైష్ణవార్చనము లవ్వారిగాఁ గొను తిరు

ప్పాణియాళ్వారు మావాడుగారె !

తే. కవికుల విభూషణంబన్న ఖ్యాతిఁ గన్న

కనక విబుధుండు మాకులగ్రణియె కాఁడె !

మందులముఁ బందలముఁ గాము మంచివిద్య
నేర్పి యున్నత పదవుల నిలుపరయ్య!

౪౩

సీ. పల్నాటిసీమలోఁ బ్రబలయోధుండైన
కన్నమనీఁడు మాయన్న గాఁడె?

శ్రీహర్షు నాస్థానసీమ సత్కవి దినా
కరుఁడు మాకూర్కి సోదరుఁడుగాఁడె?

యామునార్యుల శిష్యుండై యొప్పు మారనూ
ర్నంబి మాకుల భూషణంబుగాఁడె?

భక్తరత్నంబుగా భాసిల్లు నల చోక
మేళిండు మాభ్రాతృవారిగాఁడె?

తే. రాసుత కురంగి కోడలై వాసిఁగనదె?
యల త్రిశంకుండు చుట్టమై యలరలేదె?
పూజనీయుల కెల్లను భాజనంబు
మాజనం బిది తెలియదే భూజనంబు?

౪౪

సీ. జగదేకపూజ్యురాలగు ననుంధతి సాధ్య
భావింప మా యాడపడుచు గాఁ!

ఇనకులోత్తమ పురోహితుఁడు సమ్మని వసి
ష్ణుండు మాయింటి యల్లుండు గాఁడె!

సత్యసంధుఁడు హరిశ్చంద్రుఁ డాదిమసార్వ
భౌమండు మా పెద్దబంటు గాఁడె!

దొడ్డ మహారాజుబిడ్డ మాయావతి
మాయింటి కోడలై మలయలేదె!

గీ. పాండురాజ కుటుంబిని పరమ పూజ్య
వృత్త గొంతెమ్మ మా కిలువేల్పు గాదె!
ఎన్నో సంబంధములు మన కున్న విట్టు
లన్యులము కాము సుమ్మండి! ఆర్యులార!

౪౫

సీ. బ్రాహ్మణుండు, గురుండు, బ్రహ్మర్షి వరుండు నై
 తనరు సులోపి మాతాతగాండె?
 వరగుణోత్తరుఁ డా యవతిసర్గుండు రా
 కొమరుండు మా పెండ్లికొడుకు గాండె?
 అల భృగుబ్రహ్మ వంశావతంసంబైన
 పరశురాముండు మా భ్రాతగాండె?
 తపసిరాయలలోన విపుల కీర్తినిగన్న
 జమదగ్ని మాపితృ సముండుగాండె?

* లే రేణుకాదేవి మాకు మాతృమణి గాదె ?
 వామదేవుండు బంధురత్నంబు గాదె?
 ఎందఁ తెందఱు మావంశమండుఁ బుట్టి
 పూతచరితులు గాలేదు పూర్వమందు?

౪౬

సీ. శ్రీమత్పైరుంబుమూర్ రామానుజస్వామి
 శేరు లాగుదురు మావారు గాదె !
 సంక్రాంతి మూఁడు వాసరములు మేల్కొట్ట
 స్వామి నేవింతు మావారు గాదె !
 హైందవప్రజలందఁ తారాధనలు నేయు
 మాతంగకన్య మా నాతిగాదె !
 అదిశంకరులకు నధ్యాత్మవిద్యఁ బ్ర
 సాదించె మాజాతి జనుండుగాదె !

గీ. పంధరీపురమున విష్ణుభక్తు లెల్ల
 రహినిఁ బూజించు దేఘులు మహారులనెడు
 మహిమగల విగ్రహంబులు మావిగావె !
 అస్తులము కామె! సత్కృతి కార్యులార !

౪౭

* మంత్రరత్నాకరము, క్రీడాభిరామము.

- సీ. పంచదారలుఁ బాలుఁ బండ్లు నెట్టుచు ముద్దు
చిలుక లాలించు రాచిలుక మీఁద
రమణీయగతి గూఁడు లమరించి గాఢాము
గులుకఁ బెంచెడు లేడి గున్నమీఁద
సిఁడి పంజరములోపలఁ బెట్టి చెలికాఠ
మొలికించు నెమలి లేమొలకమీఁద
తులకించు మచ్చికల్ తొలికించి పలికించి
కులికించు గోర్యంక పిలుకమీఁద
- తే. కలికి వలకారి పావురా పులుఁగుమీఁద
మురిపెములు గొల్పు కోయిల బోఁడమీఁద
చిలుకరించు దయారస శీకరములు
చలము విడనాడి మామీఁదఁ జల్లరయ్య! కృ
- సీ. అడుగ లేదుగదయ్య కడిమిమై మీతోడి
న్నేహప్రధానోపగూహనములు
కోరలేదుకదయ్య కూర్మిమై మీతోడి
సంబంధ బాంధ వాడంబరములు
వేడలేదు గదయ్య వేడ్కమై భోజన
ప్రతిభోజనాది సంభావనములు
ప్రార్థింపలేదయ్య బల్మిమై నన్యోన్య
గేహప్రవేశ కోత్యాహవిధులు
- తే. పరమతంబులఁ గలసిన పంచములకు
మావలెనె నీచకులులైన మానవులకు
నెట్టి గౌరవమిచ్చి ప్రేమించుచుండు
రట్లు ప్రేమింపరయ్య! మ హ్మూర్యులార! కృ
- సీ. పల్లెకూటములకు బాహోటముగవచ్చి
చదువుకొనిచ్చినఁ జాలు మాకు!

అన్ని వీధులయందు నడ్డంబు లేకుండఁ
జరియింపనిచ్చినఁ జాలుమాకు !
నీళ్ళరేవులలోన నిస్సంశయంబుగా
జలము చేకొననిండు చాలుమాకు !
తోడి నీచకులాలతోఁ బాలుగా మమ్ము
సభలకురానిండు, చాలుమాకు!

తే. గౌరవముఁగోరి యిస్లాము క్రైస్తనాది
పరమతంబులఁ జేరిన పంచమాది
నరుల మన్నించునట్లు మమ్మగయ్యచున్నఁ
జాలు! నయ్యదియే పదివేలమాకు!

౫౦

సీ. శరణాలయంబులు కరుణాలవాలై
నెలకొల్పి దీనుల నిలుపరయ్య!
పాపశాలలు కృపాపరులై ప్రతిష్ఠించి
దివ్యవిద్యాశక్తిఁ దెలుపరయ్య!
వైద్యశాలలు దయావంతులై స్థాపించి
యాపన్నులకు దారిఁ జూపరయ్య!
కర్మాలయము లనుగ్రహముతో నిర్మించి
నిఖిల వృత్తులు మాకు నేర్పరయ్య!

తే. స్వమత ధర్మంబులను ధర్మశాలు లగుచు
మాకు వివరింపఁగదరయ్య! మాస్వధర్మ
సరణి ననుకంప షెంపార సరిగనేర్ప
రించి, బోధించి, మ మ్ముద్ధరింపరయ్య!

౫౧

సీ. పంచముత్ చదువులోపలఁ బ్రవేశించినఁ
బాలేర్లు దొరకు టబద్ధమనుచు
శ్వపచులు కుచిగల్గ సంచరించెదరేని
పాకివృత్తికిఁ గల్గు భంగమనుచు

గోసంగు లెల్లరు గొప్పవారై నచోఁ
జర్మకారకవృత్తి జరుగదనుచు
మాదిగల్ గనికులై మన్నింపఁబడుచున్న
వెట్టి చాకిరిమాట వట్టిదనుచు

తే. స్వార్థపరు లాడుదానికి జడియవలదు !
వృత్తులు నశించు ననుమాట ఉత్తమాట !
గొప్పకొలఁదులవా రుండు రెప్పటికిని
నాగరక సీమలై నిదర్శనములు మనకు.

౫౨

సీ. బాల్యవివాహముల్ బహ్యసర్థములకు
హేతువులగుట మీ రెఱుఁగరోక్కొక్కొక్క ?
విధవావివాహముల్ విహిత కృత్యములంచు
నాత్మసాక్షిగ మీర లరయరోక్కొక్కొక్క ?
నావికాయానం బనంతలాభప్రదం
చేయంచు మీర లూహింపరోక్కొక్కొక్క ?
జాతిభేదములు దేశమును వర్ధిలనీక
నిలువరించు నటంచుఁ దెలియరోక్కొక్కొక్క ?

తే. చేయుచున్నారు; చేయరు; చేయరారు;
తీసివేయరు; కటకటా! తెలిసితెలిసి;
అంతరాత్మకు వ్యతిరేక మాచరింఁతు;
దలితి ధృతులార ! ఆచారదాసులార !

౫౩

శీ. ఆత్మరక్షణపరాయణు లుద్భవించిన
భరతవర్షమ యిది ! భక్తవరద !
శరణాగతత్రాణ బిరుదాంకులను గన్న
హిందుదేశమ యిది ! హృదయనాథ !
కరుణాసుధారస ఎరుణాలయము మన్న
యార్య భూమియె యిది ! యాదిదేశ !

